

MAGISTRÁT HLAVNÉHO MESTA SLOVENSKEJ REPUBLIKY BRATISLAVY

Materiál na rokovanie
Mestského zastupiteľstva
hlavného mesta SR Bratislavy
dňa 21.11.2024

Číslo záznamu: MAG 596411/2024
Spisový znak: UK1
Skartačná lehota: A10

AKTUALIZÁCIA CELOMESTSKÉHO ZOZNAMU PAMÄTIHODNOSTÍ BRATISLAVY

Predkladateľ:

Tak ako je uvedené
v Sumárnom krycom liste
materiálov na rokovanie
Mestského zastupiteľstva
hlavného mesta Slovenskej republiky
Bratislava

Materiál obsahuje:

1. Návrh uznesenia
2. Dôvodovú správu s uznesením MsR
3. Heslovitý zoznam
4. Evidenčné listy
5. Výpis zo zasadnutia Komisie pre kultúru, médiá a ochranu kultúrneho dedičstva MsZ zo dňa 06.11.2024

Zodpovedný:

Mgr. Nina Vrbanová, PhD.
vedúca oddelenia kultúry

Spracovateľ:

PhDr. Ivo Štassel
riaditeľ Mestského ústavu ochrany pamiatok
v Bratislave

november 2024

Návrh uznesenia

Mestské zastupiteľstvo hlavného mesta SR Bratislavy po prerokovaní materiálu

A. schvaľuje

aktualizovaný Celomestský zoznam pamätihodností hlavného mesta SR Bratislavy.

B. ukladá

riaditeľovi Mestského ústavu ochrany pamiatok

uverejniť aktualizovaný Celomestský zoznam pamätihodností hlavného mesta SR Bratislavy na webovej stránke organizácie.

T: 31. 12. 2024

Dôvodová správa

Poslanci Mestského zastupiteľstva rozhodli na svojom októbrovom zasadnutí v roku 2010 o vypracovaní „Celomestského zoznamu pamätihodností Bratislavy“ s tým, že jeho prípravou poverili Mestský ústav ochrany pamiatok v Bratislave. Jedná sa o uznesenie č. 1171/2010 zo dňa 28.10. 2010. V dôvodovej správe ku schválenému materiálu bolo uvedené, že sa jedná o otvorený zoznam v tom zmysle, že v budúcnosti doňho bude možné dopĺňať ešte ďalšie položky.

V priebehu roka 2013 bol urobený celomestský zoznam doplnený o 59 nových položiek, ktoré boli schválené uznesením Mestského zastupiteľstva hlavného mesta SR Bratislavy dňa 21.11. 2013. V marci 2016 bol zoznam rozšírený o 17 nových prvkov a celkový počet položiek dosiahol 300. V marci 2017 bol zoznam doplnený o ďalších 95 prvkov, čím dosiahol celkový počet položiek číslo 395. Koncom roka 2017 bol zoznam rozšírený o ďalších 114 nových položiek, z ktorých väčšinu tvorili náhrobky z historických cintorínov. Celkový počet položiek v zozname tým dosiahol číslo 509. V roku 2018 bolo do zoznamu zaevidovaných ďalších 21 nových položiek, z ktorých väčšinu tvoria náhrobky z historického Ondrejského cintorína a z Martinského cintorína, ktoré sú dôležitou súčasťou pamäte tohto mesta. Ku koncu roka 2019 dosiahol počet položiek číslo 551. Aktualizácia za rok 2020 obsahovala 21 nových položiek. Aktualizácia za rok 2021 obsahovala 23 nových položiek. Aktualizácia za rok 2022 obsahovala 11 nových položiek. Aktualizácia za rok 2023 obsahovala 17 nových položiek. Celomestská evidencia má aktuálne **623 položiek**.

Tohtoročná aktualizácia obsahuje súbor pamätných hrobov, výtvarných diel z 20.storočia, ako aj jednu historickú stavbu, ktoré sú dokladom historickej pamäte mesta. Pri hroboch na Slávičom údolí v sektore Park sme brali do úvahy nielen kritérium významnej osobnosti, ale aj kvalitu výtvarnej výzdoby náhrobku. V budúcich rokoch budeme evidenciu na Slávičom údolí rozširovať aj o ďalšie sektory. Pri výbere boli uplatnené tie isté hodnotiace kritéria, ktoré sa používajú od vzniku evidencie:

- 1/ kritérium významu danej osobnosti (udalosti, artefaktu) pre hlavné mesto;
- 2/ kritérium výnimočnosti danej osobnosti (udalosti, artefaktu) v rámci svojej skupiny.

Na zasadnutí Komisie pre kultúru, médiá a ochranu kultúrneho dedičstva MsZ dňa 06.11.2024 bola vznesená pripomienka voči osobnosti spisovateľa Ľuda Ondrejova z dôvodu jeho aktivít počas Slovenského štátu. Predkladateľ si túto pripomienku osvojil a z predloženého zoznamu vyradil pamätný hrob s náhrobkom Ľuda Ondrejova. Existujúci celomestský zoznam týmto navrhujeme doplniť o 37 nových položiek. Úlohou zoznamu pamätihodností je pripomenúť význam týchto objektov, udalostí a osobností ktoré boli súčasťou histórie nášho mesta.

Uznesením Mestskej rady hlavného mesta SR Bratislavy č. 99/2024 zo dňa 07.11.2024 Mestská rada hlavného mesta SR Bratislavy odporúča Mestskému zastupiteľstvu hlavného mesta SR Bratislavy prerokovať Aktualizáciu Celomestského zoznamu pamätihodností Bratislavy.

DOLOŽKA VPLYVOV

Predložený materiál nemá dopad na čerpanie z rozpočtu mesta ani finančné požiadavky na ďalšie rozpočtové obdobie.

Heslovitý zoznam

1. Lamač – Vrančovičova ul.č. 58 - budova starej fary pri kostole sv. Margity
2. Petržalka – Daliborovo nám. – pomník Antona Bernoláka a Štefana Moyzesa
3. Petržalka – Osuského ul.č. 1 – výtvarné dielo *Príroda – technika*
4. Petržalka – Nobelovov nám. č. 1 – výtvarné dielo *Klauni*
5. Petržalka – Beňadická ul. č. 38 – výtvarné dielo *Zrod*
6. Július Nagy – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
7. Emo Bohúň – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
8. Ján Ambruš – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
9. Ján Poničan – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
10. Alexander Trizuljak – pamätný hrob s náhrobkom - Slávičie údolie – sektor *Park*
11. Andrej Plávka – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
12. Rudo Fabry – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
13. Emil B. Lukáč – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
14. Orest Dubay – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
15. Otto Smik – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
16. Ján Stanislav – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
17. Ján Kostra – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
18. Ján Mudroch – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
19. Ludwik Korkoš – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
20. Peter Matejka – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
21. Dezider Milly – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
22. Vladimír Plicka – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
23. Július Nemčík – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
24. Vladimír Dzurilla – pamätný hrob s náhrobkom - Slávičie údolie – sektor *Park*
25. Vladimír Mináč – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
26. Ignác Kolčák – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
27. Vincent Hložník – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
28. Milan Pašteka – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
29. Janko Alexy – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
30. Štefan Šlachta – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
31. Aladár Móži – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
32. Ferdinand Hložník – pamätný hrob s náhrobkom - Slávičie údolie – sektor *Park*
33. Dušan Kuzma – pamätný hrob s náhrobkom - cintorín Slávičie údolie – sektor *Park*
34. Alexander Dubček - pamätný hrob s náhrobkom - Slávičie údolie – sektor *Park*
35. Dominik Tatarka – Martinský cintorín – sektor XXIV., hrob č.63
36. Andrej Bagar – Krematórium – urnový háj - sektor I., rad D/116
37. Alfonz Torma – Krematórium - urnový háj - sektor I., rad D/117

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA – II. – A._

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-**Lamač**
Adresa: Vrančovičova 58
Adresa popisom: severovýchodne od farského Kostola sv. Margity
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Názov pamätihodnosti: **Stará fara v Lamači**
Číslo v zozname pamätihodností MČ Lamač: nie je evidovaná

Pohľad na Starú faru z Vrančovičovej ulice a z dvora medzi Kostolom sv. Margity a novou budovou fary disponujúcou aj funkciou pastoračného centra. Foto: Patrik Baxa.

Popis:

V Lamači, kedysi poddanskej obci mesta Prešporok, ktoré nad jej farnosťou vykonávalo tzv. patronátne právo, dodnes stojí historická fara, aj keď susedný kostol postavili ako náhradu starého na prelome 40. a 50. rokov 20. storočia (podľa projektu architekta Michala Milana Harminca) a koncom 90. rokov tu pribudla nová budova fary disponujúca i priestormi využívanými ako pastoračné centrum.

Stará fara predstavuje pomerne dobre zachovaný objekt postavený pravdepodobne v 1. polovici 18. storočia, ale neskôr viackrát upravený, čo však zásadne nenarušilo jeho barokový charakter, s obdĺžnikovým pôdorysom, jedným nadzemným podlažím, čiastočne podpivničený a zavŕšený dvomi štítovými múrmi, medzi ktorými sa nachádza sedlová strecha pokrytá plechom a akcentovaná nielen vikierom sprístupňujúcim podkrovie, ale aj jedným komínom. Dve miestnosti prízemia (z nich jedna rozdelená priečkou, keďže časť slúžila ako tzv. čierna kuchyňa) sú zaklenuté – podobne ako suterén – valenými klenbami s lunetami, kým v ostatných miestnostiach vidíme ploché stropy. Severovýchodná fasáda (hlavná, orientovaná do ulice) má päť okien; k juhozápadnej fasáde (dvorovej), prelomenej jednými dverami a štyrmi oknami, je pristavaná malá predsieň s portálom a dvomi okienkami, zavŕšená nízkou valbovou strechou. Kým juhovýchodnú fasádu akcentuje iba jediné okienko, severozápadnú až dve okná.

Jednému z posledných svedkov starého Lamača, disponujúcemu početnými pamiatkovými hodnotami (architektonicko-historická, urbanisticko-historická, stavebno-technická, umeleckoremeselná, hodnota detailu), ktorý sa zachoval napriek rôznym peripetiám, by pomohla adekvátna obnova, ale jeho stavebno-technický stav je v zásade vyhovujúci.

Vikier sprístupňujúci podkrovie s výplňou otvoru zhotovenou pravdepodobne na konci 18. storočia a detail interiérových dverí (tzv. priťahovací gombík) pochádzajúcich z približne rovnakého obdobia. Foto: Patrik Baxa.

Literatúra a pramene:

HORVÁTH, Vladimír: *Bratislavský topografický lexikon*. 1. vyd. Bratislava : Vydavateľstvo Tatran, š. p., 1990, s. 165.

HRADSKÝ, Juraj: *Lamač – Blumenau*. 1. vyd. Bratislava : Marenčin PT, spol. s r. o., 2016, s. [142], [161].

HÚŠČAVA, Alexander: *Dejiny Lamača : Príspevok k dejinám Veľkej Bratislavy*. Bratislava : Kultúrny a informačný odbor ÚNV v Bratislave, 1948, s. 109, 119, 129 (pozn. 505).

HÚŠČAVA, Alexander: *Dejiny Lamača : Príspevok k dejinám Veľkej Bratislavy*. 2. vyd. Bratislava : Vydavateľstvo INKA, 1998, s. 109, 119, 129 (pozn. 505).

KOVALČÍK, Bohumil: *Lamač na prahu tretieho tisícročia*. 1. vyd. Bratislava : INKA, 1999, s. 59, 103.

Archív mesta Bratislavy,

- fond Magistrát mesta Bratislavy, komorné knihy, sign. K 407 (r. 1782 – 1783), s. 199, 201, 216;
- fond Obec Lamač, sign. Lam 17, s. 14, 15, 29 – 30 (fol. 7b, 8a, 15a – 15b);
- fond Útvar hlavného architekta v Bratislave, šk. 750;
- Zbierka máp a plánov, inv. č. 1379, fol. 48a.

Archív Trnavskej arcidiecézy, Trnava,

- fond Kánonické vizitácie, oddelenie I. Kánonické vizitácie farností Trnavského vikariátu, Bratislavský arcidiaconát – Archidiaconatus Posoniensis 1756, s. 259;
- fond Kánonické vizitácie, oddelenie II. Kánonické vizitácie farností Trnavského vikariátu (Josephus Batthyani, r. 1781 – 1789), Lamač – Lamacs, 8. X. 1782, s. 18, 37 – 38.

Farský úrad Farnosti Bratislava-Lamač,

- fasc. „Kánonické vizitácie 1755 – 1971“, „*Visitatio Ecclesiae Possessionis Lamacs. Anno 1755e – 17^{ae} Augusti peracta & Anno 1756to – 5ta Februarii confirmata.*“, s. 6; „*Visitatio Batthyaniana Parochiae Lamacsensis [...]*“, 1. časť, s. 15 a časť „*Statuta [...]*“, s. 1 – 2; „*Visitatio canonica in parochia Lamacs peracta die 4 mensis Septembris anni 1912*“, nepaginované/nefóliované, časť „*IX. De beneficio parochiali.*“; „*Relatio visitationis canonicae de paroecia Lamačienzi anno 1927.*“ (dva exempláre), časť „*VII. De aedificiis.*“; spis „6. októbra 1941. [...]“, nepaginované/nefóliované; „*Relatio visitationis canonicae de paroecia Lamač anno 1947*“, nepaginované/nefóliované, časť „*VII. De aedificiis.*“; list okresného dekanského úradu Bratislava-mesto adresovaný 31. X. 1966 Apoštolskej administratúre v Trnave; „*Zápisnica z dekanskej vizitácie farnosti Bratislava – Lamač dňa 30. IV. 1971.*“;
- fasc. „*Majetok*“;
- fasc. „*Odovzdanie fary*“.

Prímási Levéltár, Esztergom, Archivum ecclesiasticum, Archivum ecclesiasticum novum,

- fond Egyházlátogatási jegyzőkönyvek (Visitationes canonicae), sign. Lib. 44.b, s. 181 (Slovenský národný archív, Bratislava, ďalej len SNA, Filmotéka, mikrofilm C 1846); sign. Lib. 86., s. 133 – 134 (SNA, Filmotéka, mikrofilm C 1871); sign. Lib. 151.g (SNA, Filmotéka, mikrofilm C 1777); sign. Lib. 152. (SNA, Filmotéka, mikrofilm C 1778); sign. Lib. 1094., č. 16, nepaginované/nefóliované, časť „*IX. De beneficio parochiali.*“

Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, Ústredný archív geodézie a kartografie, Bratislava, Lamač (sign. Br 160) – Pôvodný katastrálny operát.

Spracoval:

Ing. arch. Patrik Baxa, MÚOP v Bratislave

Dátum:

október 2024

Mapový klient ZBGIS
© Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky

<https://zbgis.skgeodesy.sk/mapka/sk/kataster?pos=48.192589,17.049745,18> (1. 10. 2024

PRÍLOHA

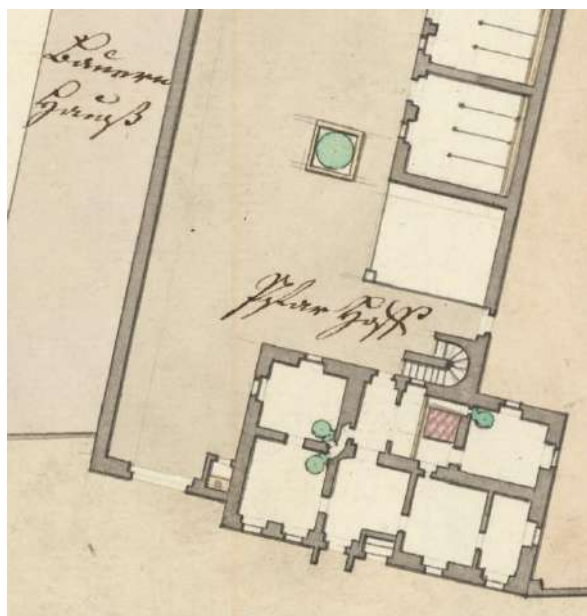
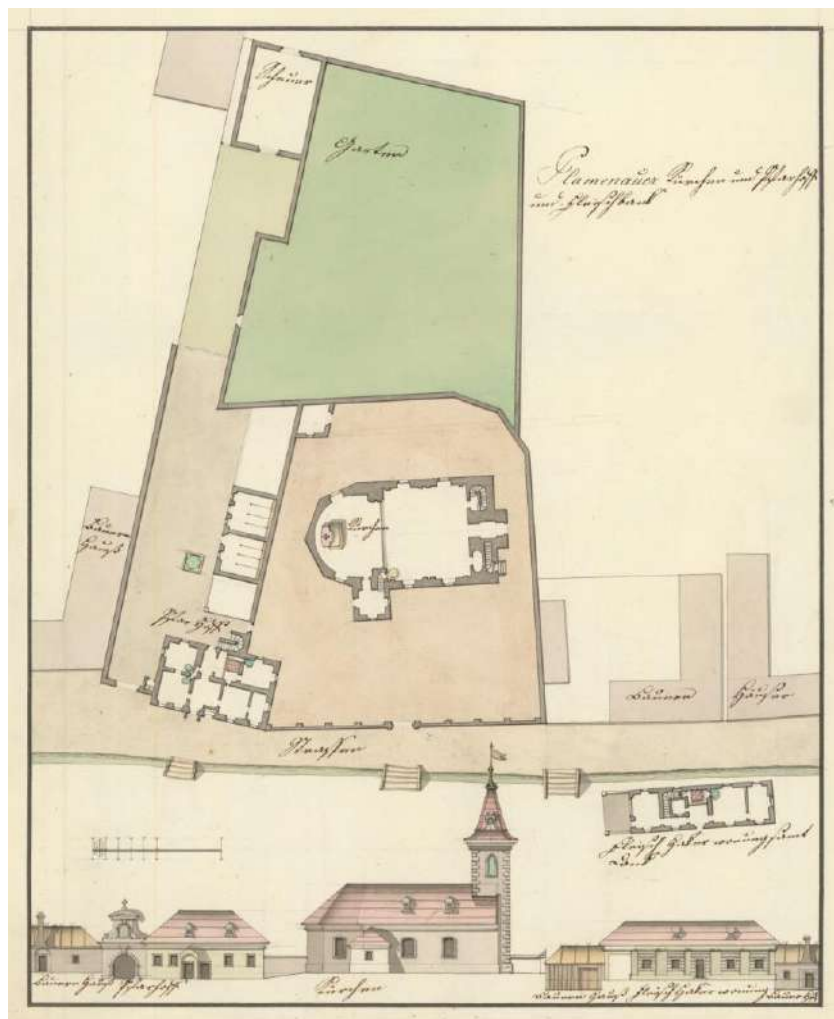
Interpretácia dejín objektu na základe analýzy literatúry a archívneho výskumu:

Zmienka o lamačskej fare je už v zápisnici z kánonickej vizitácie uskutočnenej roku 1634, pričom text spomína kamennú budovu v dezolátnom stave. Vizitátor celého Prešporského arcidiakonátu roku 1755 konštatoval dobrý stav tohto objektu. Trochu odlišné tvrdenie obsahuje zápisnica z vizitácie realizovanej o šesť rokov neskôr (1761): fara, postavená z pevných materiálov, mala strechu pokrytú šindľom, ktorá si však celá vyžadovala opravu.

Podrobné záznamy z vizitácie vykonanej roku 1782 uvádzajú aj nasledovný opis: fara, potrebujúca „*mnohé opravy*“, bola postavená z pevných materiálov (rok výstavby však neznámy), mala strechu pokrytú šindľom, štyri obytné miestnosti („*cubacula*“) – dve orientované do dvora slúžili pre potreby farára a ďalšie dve ostatným členom domácnosti („*pro familia domestica*“), resp. v núdzi pre hostí, špajzu a kuchyňu vizitátor charakterizoval ako vhodné, avšak pivnicu ako biednu a vlhkú, vybavenú na uskladnenie šesťdesiatich vedier vína, podkrovie slúžilo aj ako sklad zrna, čo nebolo bezpečné z hľadiska možného požiaru. Vizitátor zároveň spomenul projekt, podľa ktorého sa novým farským kostolom Lamača, keďže starý už vtedy nevyhovoval, mala stať neďaleká Kaplnka sv. Rozálie, pričom vedľa nej by bola umiestnená nová fara. K realizácii tohto plánu však nikdy nedošlo, aj keď poznáme jeho oživenie na začiatku 40. rokov 20. storočia (iný projekt z konca 30. rokov už rátať s novostavbou kostola i fary v lokalite starého farského kostola).

Komorné knihy (t. j. hlavné knihy účtov) Prešporka nám poskytujú viacero informácií o rôznych opravách a úpravách lamačskej fary a jej okolia, ktoré realizovalo mesto ako patrón farnosti. Napríklad v lete a začiatkom jesene 1783 murári pracovali na obilnici a stavali múr pri farskej záhrade.

Na zameraní starého lamačského Kostola sv. Margity, fary, okolitých objektov a bitúнку (pôdorysy a pohľady), pochádzajúcim asi z 2. polovice 80. rokov 18. storočia (obr. pozri nižšie), vidíme faru vo viac-menej dnešnej podobe. Severovýchodné priečelie akcentoval výpusť (žudro), juhovýchodnej fasády sa dotýkala murovaná brána a záchod, pred juhozápadnou fasádou stálo murované schodište sprístupňujúce podkrovie a severného nárožia sa dotýkal ohradový múr. Objekt bol priečhodný (v priečnom smere), pričom vľavo za portálom orientovaným do dvora sa nachádzala tzv. čierna kuchyňa (plán zreteľne zobrazuje murovaný sporák a trám, na ktorom stála časť otvoreného komína; dodnes sa tu nachádza klenba). V strede severovýchodného priečelia vidíme iný portál a za ním schodište do suterénu zaberajúce časť prízemnej miestnosti. Vykurovanie jednotlivých izieb zabezpečovali najmä tri pece napojené na dva komíny (jeden z nich nad čiernou kuchyňou). Zo znázornenia hlavnej fasády je zrejmé, že ju okrem spomenutého výpusť (žudro) akcentovala profilovaná korunná rímsa a jednoduché pasparty okolo otvorov. Objekt mal valbovú strechu; na uličnej strane boli dva vikiere. Susedná brána disponovala štandardne zdobeným portálom zaklenutým oblúkom s polkruhovou líniou, nad ním rímsou a nadstavcom v dolnej časti orámovaným hranatými volútami, v strede vybaveným nikou (na pláne nie je znázornená žiadna výzdoba jej vnútra) a hore segmentovým zakončením s kamennou guľou či šiškou vo vrchole. Na schodište vedúce do podkrovia bola napojená zadná stena susedných maštali, vedľa ktorých je zobrazená studňa. V tejto súvislosti poznamenávame, že objekty dotýkajúce sa fary už neexistujú, pričom sa zachovala iba studňa, čo naďalej slúži svojmu účelu, aj keď ju nad terénom namiesto dobového ukončenia završujú nevhodné moderné prvky.

Historické zameranie starého lamačského Kostola sv. Margity, fary, okolitých objektov a bitútku („Plamenauer Kirchen und Pfarhoff und Fleischbank“) – pôdorysy a pohľady, zrejme 2. polovica 80. rokov 18. storočia; dole detaily fary.

Zdroj: Archív mesta Bratislavy, Zbierka máp a plánov, inv. č. 1379, fol. 48a.

Požiar, ktorý 30. augusta 1811 údajne spôsobilo francúzske vojsko, zasiahol aj faru.

Na pôvodnej katastrálnej mape z roku 1895 a príslušnom poľnom náčrte, ale ani na jej kópii z roku 1902 nie je zakreslené ani staré schodište pri juhozápadnej fasáde, ani nová predsieň, ktorú sem teda pristavali neskôr.

Roku 1912 sa vykonala ďalšia kánonická vizitácia; podľa patričnej zápisnice bola fara v dobrom stave a poistená proti požiaru, pričom stále mala štyri obytné miestnosti. Podobné konštatovanie vidíme v texte z vizitácie uskutočnenej roku 1927.

O štrnásť rokov nato však vizitátor zachytil inú situáciu – z roku 1941 sa, okrem zmienky o pláne rozšíriť Kaplnku sv. Rozálie a spraviť z nej farský kostol, vedľa ktorého mala byť postavená nová fara, zachovalo toto konštatovanie: „*Farská budova je stará a v dezolátnom stave.*“ Neutešený stav poisteného objektu spomína aj text z vizitácie uskutočnenej roku 1947.

Neskôr sa realizovala čiastočná oprava a adaptácia fary, keďže v správe z dekanskej vizitácie vykonanej roku 1966 čítame trochu lepši opis: „*Farská budova potrebuje opravu strechy, žľabov, vakovky zvonka. Zvnútra je budova útulná, poopravovaná, kúpeľňa sa dobudováva, sociálne zariadenie v poriadku.*“

Pomerne uspokojivý stav konštatoval aj dekan vizitujúci na jar 1971 („*Farská budova je asi 200 – 250 rokov stará, neškodila by nová budova, ale aj táto stará budova je vzorne udržiavaná, čisto, je vybavená sociálnym zariadením a kúpeľňou.*“), avšak počas jesene toho roku sa uskutočnilo odovzdávanie farského úradu novému správcovi farnosti, pričom v zápisnici čítame, že budova bola „*[...] dosť tmavá, neútulná, na jednom mieste vlhká – dalo by sa povedať, že predsa ešte obývatel'ná. Má sociálne zariadenie splachovacie, kúpeľňu. Celkom iste by sa žiadala nová budova. Treba s tým pre budúce roky počítať, lebo výstavba Bratislavy je už v bezprostrednej blízkosti farskej budovy a už na návšteve kostola vidno, že obyvatelia novej výstavby majú najbližšiu farskú správu práve v Bratislave-Lamač. Teda farská agenda sa už v najbližších týždňoch bude rapídne zvyšovať, teda bude k tomu potrebné, aby aj farská budova bola primerane vybavená.*“ Farská záhrada vraj predstavovala vhodné miesto na postavenie novej budovy. Rovnaké konštatovanie vidíme v zápisnici z odovzdávania fary roku 1973.

V roku 1981 pri príležitosti ďalšej zmeny správcu farnosti vznikol záznam obsahujúci aj tieto slová: „*Farská budova, strecha a krov v havarijnom stave, vonkajšia fasáda a vnútorné časti farskej budovy je schátralá, je v asanačnom stave toho času nie je účelné rozmyšľať o oprave. Stavba novej budovy v tomto štádiu by nebola povolená. V budúcnosti sa najde spôsob, ako to riešiť.*“ Rovnaký druh prameňa z roku 1983 nám však poskytuje trochu odlišné konštatovanie: „*Farská budova je v havarijnom stave, preto pomýšľať na jej opravu je zbytočné, ale treba uvažovať o stavbe novej budovy a to v čase čo najkratšom.*“

Keďže aj na konci 80. rokov bol objekt v zlom stave a nevyhovoval z hľadiska bývania ani výkonu administratívnej činnosti (neustále náklady na údržbu už predstavovali značnú ekonomickú záťaž), farnosť plánovala neďaleko postaviť novú faru a starú asanovať, prípadne využiť na iné účely. Nakoľko sa však nepodarilo zabezpečiť príslušné stavebné povolenie a stará budova potrebovala opravu, správca farnosti adresoval patričnému odboru národného výboru žiadosť „*o povolenie na opravu strechy, fasády, vnútorných omietok, výmenu okien*“, čo malo stáť približne 80 000 korún československých.

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

Mesto: Bratislava

Mestská časť: Bratislava-Petržalka

Adresa: Daliborovo námestie

Adresa popisom: na ploche námestia

Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná

Názov pamätihodnosti: **busta Antona Bernoláka a Štefana Moyzesa**

Foto:

Popis:

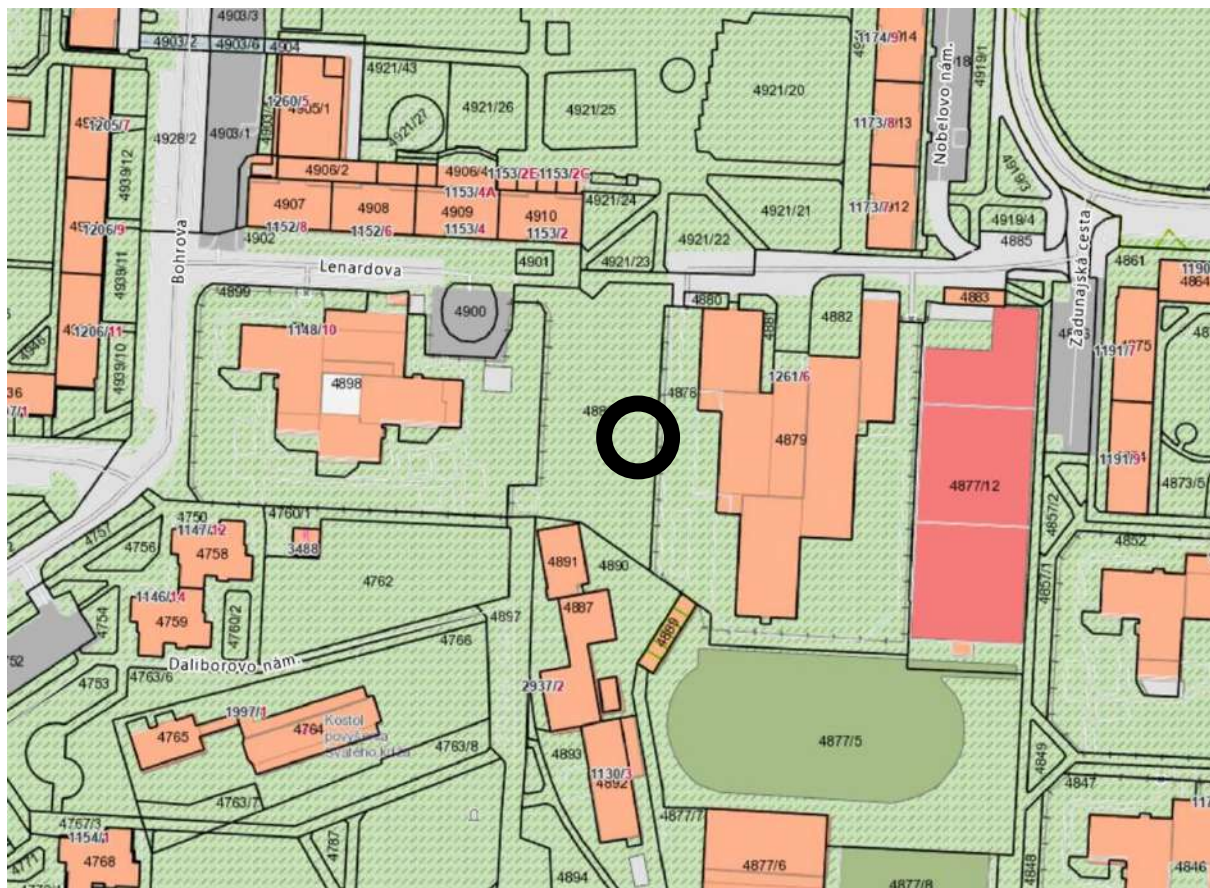
Dielo pozostáva z dvoch kamenných stél z červeného andezitu, na ktorých sú kovové busty slovenských dejateľov. Pod bustami sú kovové pamätné tabule. Pri pohľade sprava je to busta Andreja Bernoláka a nápisová tabuľa vyzdvihujúca prínos Bernoláka ako 1. kodifikátora spisovnej slovenčiny. Vľavo je busta Štefana Moyzesa s nápisom, že Štefan Moyzes bol prvým predsedom Matice Slovenskej. Autorom búst z rokov 2004 – 2005 je akademický sochár Stanislav Mikuš.

Spracovateľ: Mestský ústav ochrany pamiatok v Bratislave

Vyhotovil: PhDr. Zuzana Zvarová

Dátum: september 2024

Mapový klient ZBGIS
© Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky

<https://zbgis.skgeodesy.sk/mapka/sk/kataster?pos=48.128717,17.098778,18> (3. 10. 2024)

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Petržalka
Adresa: Osuského ul. č. 1
Adresa popisom: pred reštauráciou Engerau
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Názov pamätihodnosti: **Príroda – technika**

Foto:

Popis:

Na betónovom vysokom podstavci je prelamovaná plastika vytvorená z kovovej pásoviny. Plastika vznikla pri 10. stretnutí mladých prírodovedcov a technikov v Bratislave. Bola realizovaná v roku 1982 a jej autorom je akad. sochár Juraj Mihálik

Spracovateľ: Mestský ústav ochrany pamiatok v Bratislave
Vyhotovil: PhDr. Zuzana Zvarová
Dátum: september 2024

Mapový klient ZBGIS
© Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky

<https://zbgis.skgeodesy.sk/mapka/sk/kataster?pos=48.117944,17.110457,18> (3. 10. 2024)

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Petržalka
Adresa: Nobelovo námestie č. 1
Adresa popisom: na ploche námestia
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Názov pamätihodnosti: **Šašovia (Klauni)**

Foto:

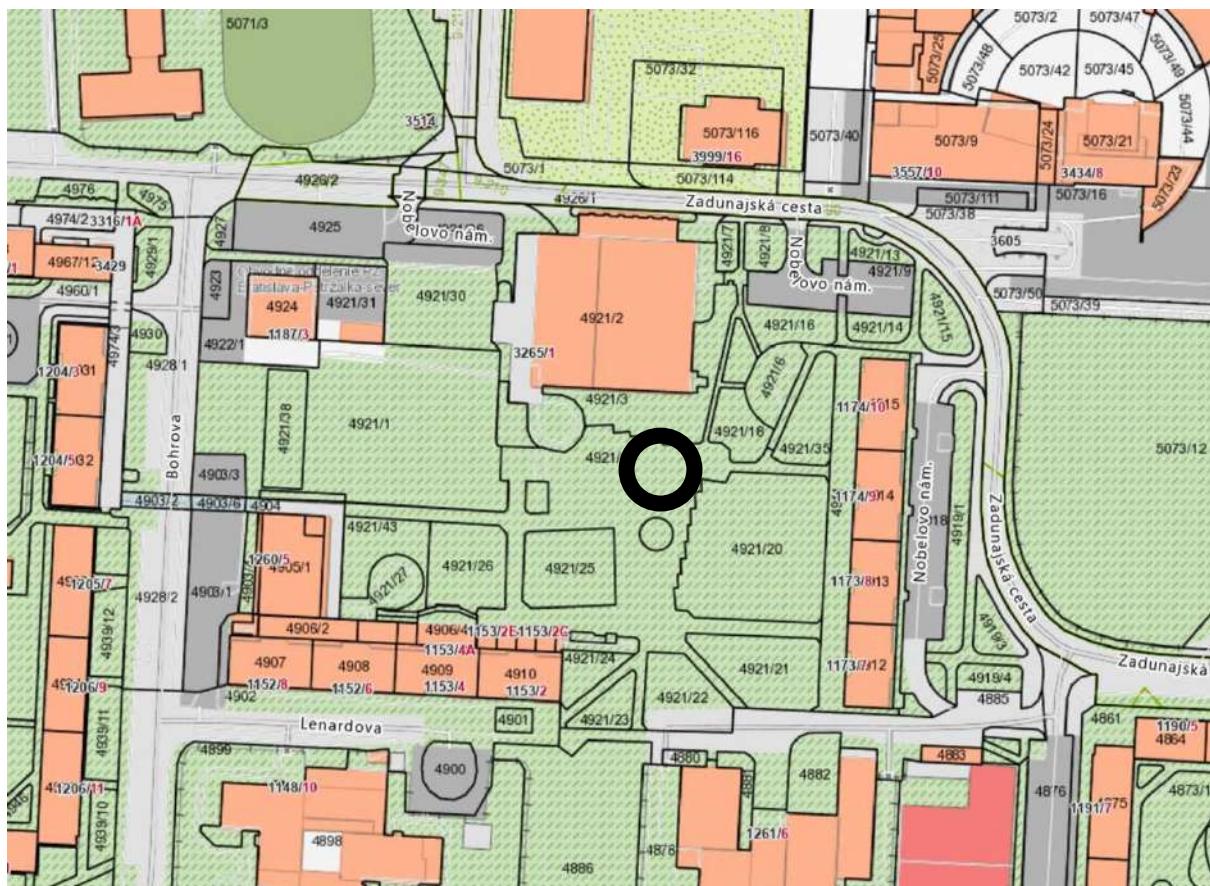
Popis:

Hravé veselé novodobé dotvorenie plochy detského ihriska. Súsošie tvoria 3 šašovia stojaci na chodúľoch, v rukách držia kruhy, tyč s papagájom a tanier na palici. Dielo bolo osadené na ploche námestia v rokoch 2004 – 2005 v rámci vytvorenia petržalského korza. Svojím námetom, výtvarným riešením a hravosťou sa vymyká z radu výtvarných diel na území Petržalky.

Autorom súsošia je akad. sochár Stanislav Mikuš, ktorý realizoval rozsiahly súbor sochárskych diel v architektúre, v oblasti pomníkovej a pamätníkovej tvorby a v oblasti voľnej tvorby. Je tiež autorom bronzovej plastiky Fénix, ktorú každoročne odovzdáva Ministerstvo kultúry SR oceneným projektom v súťaži Kultúrna pamiatka roka – cena Fénix.

Spracovateľ: Mestský ústav ochrany pamiatok v Bratislave
Vyhotožil: PhDr. Zuzana Zvarová
Dátum: september 2024

Mapový klient ZBGIS
© Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky

<https://zbgis.skgeodesy.sk/mapka/sk/kataster?pos=48.129957,17.098856,18> (3. 10. 2024)

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Petržalka
Adresa: Beňadická ul. č. 38
Adresa popisom: pred hlavným vstupom do Cirkevnej ZŠ Narnia
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Názov pamätihodnosti: **Zrod**

Foto:

Popis:

Plastiku tvorí betónový vysoký podstavec nesúci oválny obojstranne zdobený reliéf lupeňového kvetu. Plastika vznikla v roku 1985 a je kvalitným dobovým príkladom výtvarného dotvorenia predpolia školskej budovy. Jej autorom je akademický sochár Jozef Barinka. Patril medzi významných tvorcov moderného slovenského sochárstva 20. storočia. Do povedomia verejnosti sa dostal aj ako autor kolekcie trofejí pre Slovenský zväz ľadového hokeja. Pre Bratislavu vytvoril pamätnú tabuľu prof. Juraja Hronca v budove Ekonomickej univerzity na Dolnozemskej

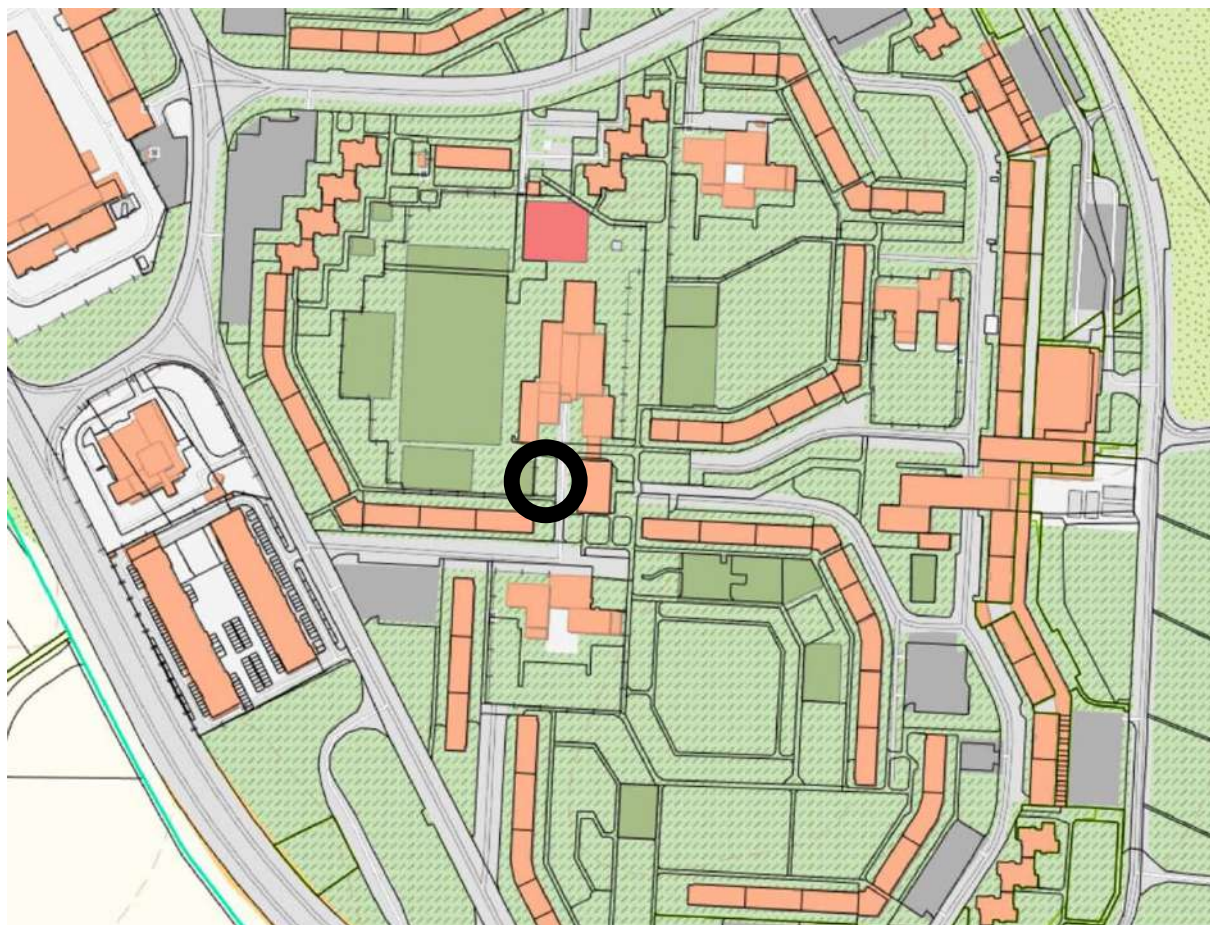
ceste, sochu Vladimíra Dzurillu pred hokejovým štadiónom v Ružinove či Pamätník obetiam komunizmu na Jakubovom námestí a ďalšie diela.

Spracovateľ: Mestský ústav ochrany pamiatok v Bratislave

Vyhotovil: PhDr. Zuzana Zvarová

Dátum: september 2024

Mapový klient ZBGIS
© Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky

<https://zbgis.skgeodesy.sk/mapka/sk/kataster?pos=48.097883,17.102354,17> (3. 10. 2024)

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava - **Karlova Ves**
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.3**

Meno zosnulého: **Nagy Gyula (1875-1925)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Jeden z najstarších náhrobkov v parkovom sektore. Rozmerný kus nahrubo otesanej žuly tvorí základ náhrobníka. Na jeho čelnej strane je osadená mramorová nápisová doska, nad ňou ,v oválnom ráme, reliéfny portrét zosnulého. Reliéf je z bronzu a jeho autorom je vynikajúci bratislavský sochár **Alojz Rigele**, ktorý ho vyhotovil v r. 1925. Súčasťou hrobu je aj pekne upravené hrobové miesto, doplnené o dve kamenné vázy.

Autor: Alojz Rigele
Materiál: kameň, bronz
Jazyk: maďarský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Významný funkcionár sociálnodemokratickej a komunistickej strany **Július (Gyula) Nagy** sa narodil v Maďarsku. Vyučil sa za kováča, pracoval v železiarňach v Budapešti, neskôr v Žiline a od roku 1910 bol v Bratislave.

V roku 1919 sa aktívne zapojil do vzniku Maďarskej a Slovenskej republiky rád, za čo bol uväznený v Ilave. Pôsobil aj ako redaktor a bol jedným z popredných účastníkov Ľubochňianskeho zjazdu, na ktorom bola založená v roku 1921 KSS. V rokoch 1921-1923 poslanec NZ.

Text na náhrobku :

NAGY GYULA a komunistapárt képviselője 1875 – 1925 Életre – halátra! Egy lépést se hátra

(„NAGY Július poslanec komunistickej strany. Na život a na smrť. Ani krok dozadu“)

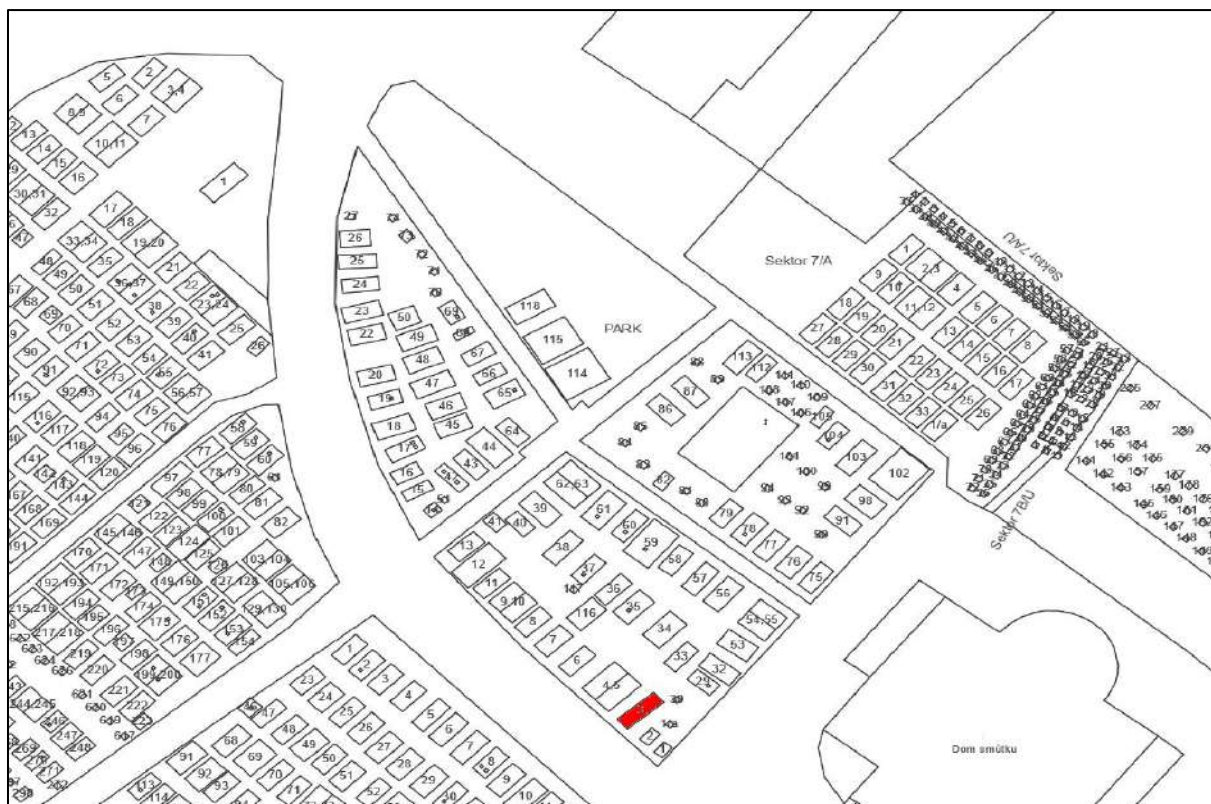
Literatúra a pramene:

- Horváth, J.: Cintorín Slávičie údolie (rkp,1971)., archív MÚOP
- Cintorín Slávičie údolie Vyhотовil: TOPSET, Stupava Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonáva správca IS cintorína)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

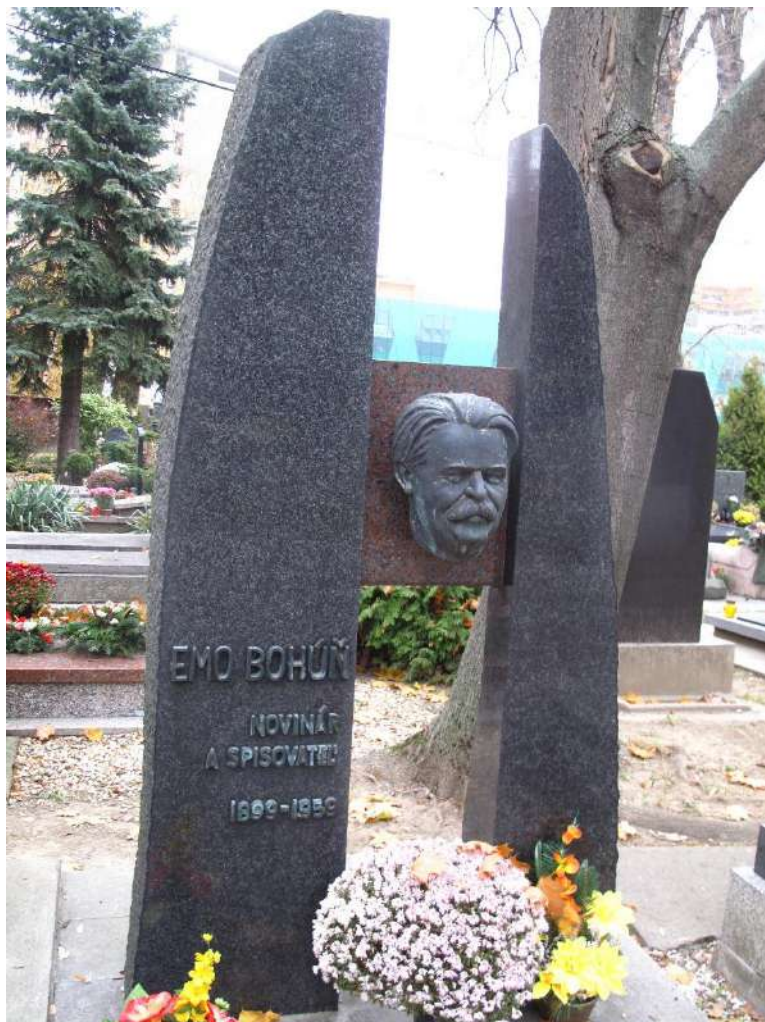
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.12**

Meno zosnulého: **Emo Bohúň (1899-1959)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobník spisovateľa Ema Bohúňa je komponovaný z dvoch samostatne stojacich štylizovaných mramorových pylónov spojených v hornej tretine. Miesto spojenia akcentuje portrétna busta zomrelého, ktorej autorom je známy bratislavský sochár **Vojtech Baďura**.

Umelec bol vynikajúci portrétista, čoho dôkazom je aj táto bronzová busta, ktorá je signovaná v pravom dolnom rohu. Pomník realizovala kamenárska firma Mramor-Csoglei s r.o.

Autor: Vojtech Baďura
Materiál: kameň, bronz
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Emo Bohúň bol slovenský spisovateľ, publicista. Narodil sa v Ružomberku, po roku 1918 pracoval ako kultúrny referent, bankový úradník a redaktor Šarišských hlasov v Prešove, neskôr bol redaktorom Národného denníka v Košiciach, Ľudovej politiky, Ľudového chýrnik, Slovenského týždenníka, Hospodárskeho denníka, redaktor Roháča a Kultúrneho života. Miloval Bratislavu, dôverne poznal všetky jej uličky, staré paláce, ovládal osudy ich majiteľov. Vedel koľko bolo v minulom storočí v Prešporku krajčirov, plesov, kde boli stanice konskej železnice, ako sa volali richtári, poznal tisíc drobností zo života Bratislavy, ale najmä - vedel o nich nesmierne živo písať.

Známe sú najmä jeho *Zaprášené histórie* (BA, 1948), *Zlaté mesto* (BA, 1928), *Jánošíkov poklad* (BA, 1926)

Literatúra a pramene:

- <https://www.litcentrum.sk/autor/emo-bohun/zivotopis-autora>
- <https://www.martinus.sk/49973-zaprasene-historie/kniha>
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková Dátum: 9/2024

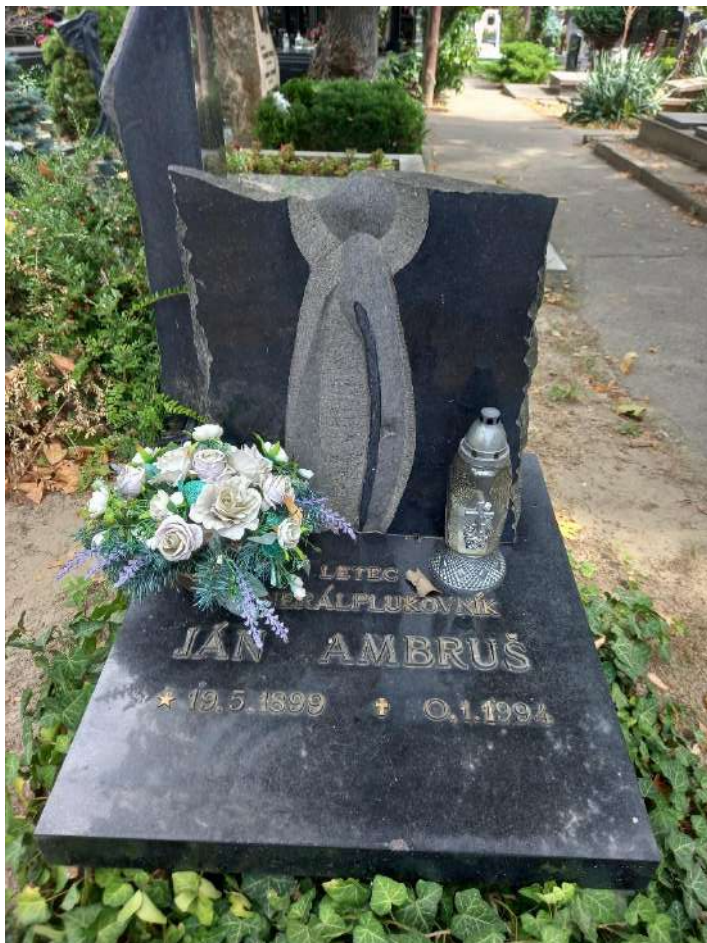
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.14

Meno zosnulého: **Ján Ambruš (1899-1994)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Urnový hrob je tvorený z dvoch kamenných dosiek – jedna slúži ako nápisová doska, druhá je umiestnená kolmo na prvú – kameň je na okraji nahrubo otesaný, na čelnej strane je doska umelecky vybrúsená do štylizovaného tvaru krídla lietadla a slnka.

Autor: -
Materiál: kameň

Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Letec, generálplukovník **Ján Ambruš** sa narodil v Bulharsku, v Gornej Mitropoli, kam sa jeho rodičia vysťahovali z rumunského Nadľaku. Vyštudoval vojenskú akadémiu v ČSR, od roku 1923 bol letcom z povolania – veliteľom stíhacej letky v Prahe. V roku 1934 zvíťazil v leteckých pretekoch okolo Európy a Afriky; v roku 1938 prekonal so šéfpilotom V. Matěnom na trase Praha – Sudán 4340 km a utvorili svetový rekord v kategórii malých športových lietadiel.

V druhej svetovej vojne bol účastníkom leteckej bitky o Anglicko (1940-1941), v rokoch 1942 – 1945 pôsobil ako čs. vojenský a letecký atašé v Kanade.

Ako člen Demokratickej strany bol poslancom v SNR po roku 1945, po roku 1948 z politických dôvodov emigroval do USA, kde pracoval ako letecký konštruktér a zapojil sa do krajanského hnutia. Do svojej smrti v roku 1994 žil v starobinci Bohemian Home na predmestí Chicaga. Žil vo veľkej biede, mal veľmi nízky dôchodok (30 dolárov na mesiac). Bol sám, lebo ho po vojne manželka opustila, deti nemali. Udržiaval kontakty s bývalým veľvyslancom ČSR pri OSN Jánom Papánkom. Po roku 1989 mu bola vrátená hodnosť generála a v r. 1991 bol povýšený na generálplukovníka. Po smrti boli jeho pozostatky prevezené na Slovensko. V roku 2003 bol prepožičaný čestný názov leteckej základni v Prešove – Letecká základňa generálplukovníka Jána Ambruša.

Literatúra a pramene:

- <https://www.vhu.sk/generalplukovnik-jan-ambrus/>
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková Dátum: 9/2024

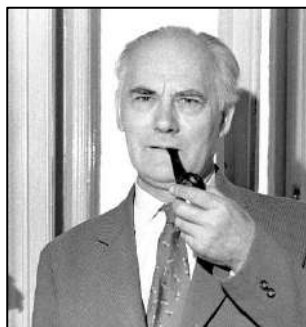
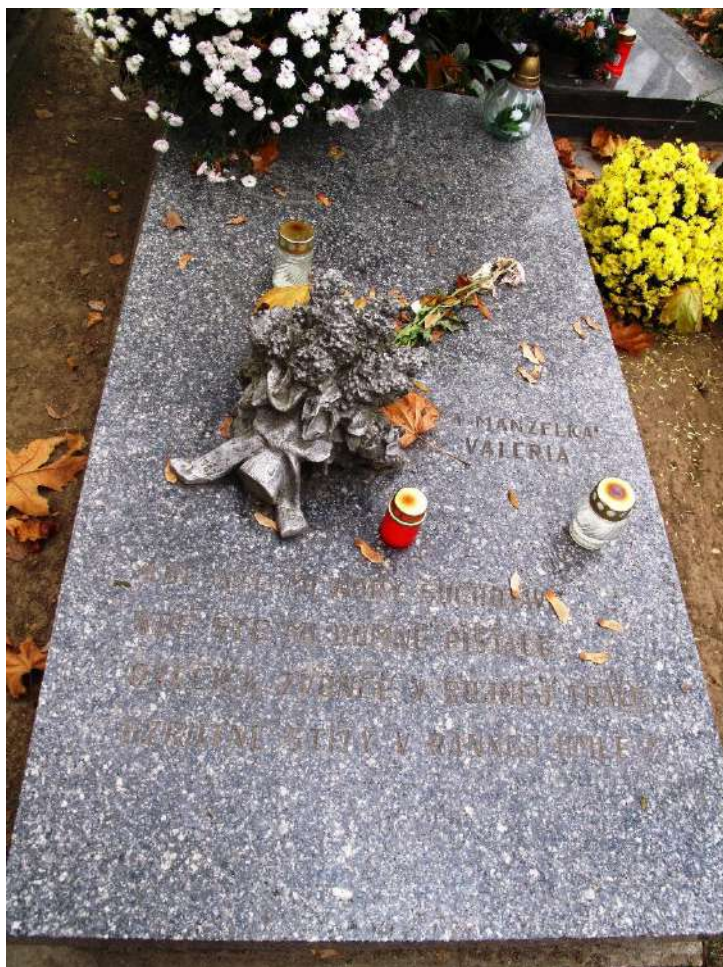
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.16

Meno zosnulého: **Ján Poničan (1902-1978)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Jednoduchá žulová kamenná doska prikrýva hrob básnika Jána Poničana. Náhrobku dominuje kytica kvetov orgovánu previazaných stuhou, vyhotovená zo zliatiny kovov. Stuha nesie ryté roky narodenia a úmrtia . Na platni je úryvok z básne:
„Kde ste mi hory šuchotavé,

*kde ste mi dumné píšťale,
ovečiek zvonce v bujnej tráve,
ozrutné štíty v rannej hmle?“*

Autor: -
Materiál: kameň, zliatina kovov
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Ján Poničan bol slovenský spisovateľ, básnik, národný umelec. Začal študovať v Prahe na ČVUT, neskôr prešiel na právo, ktoré ukončil v roku 1927. Bol koncipientom vo Zvolene a v Bratislave, neskôr pôsobil ako advokát, štátny notár v Bratislave.

V rokoch 1958 – 1959 bol redaktorom a v rokoch 1959 – 1964 riaditeľom vydavateľstva Tatran. Už vo Zvolene ale aj v Prahe pôsobil v kruhoch pokrokových študentov, bol spoluzakladateľom časopisu DAV.

V svojich zbierkach spracoval sociálne, revolučné témy (*Demontáž, Angara*), ale má aj ľúbostnú poéziu (*Večerné svetlá*). Najznámejšou z jeho tvorby je poéma *Divný Janko* (1941). Písal aj prózu a hry (napr. *Čistá hra, Štyria*). Prekladal z maďarčiny, bulharčiny a ruštiny.

Literatúra a pramene:

- [https://sk.wikipedia.org/wiki/J%C3%A1n_Poni%C4%8Dan_\(prozaik\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/J%C3%A1n_Poni%C4%8Dan_(prozaik))
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

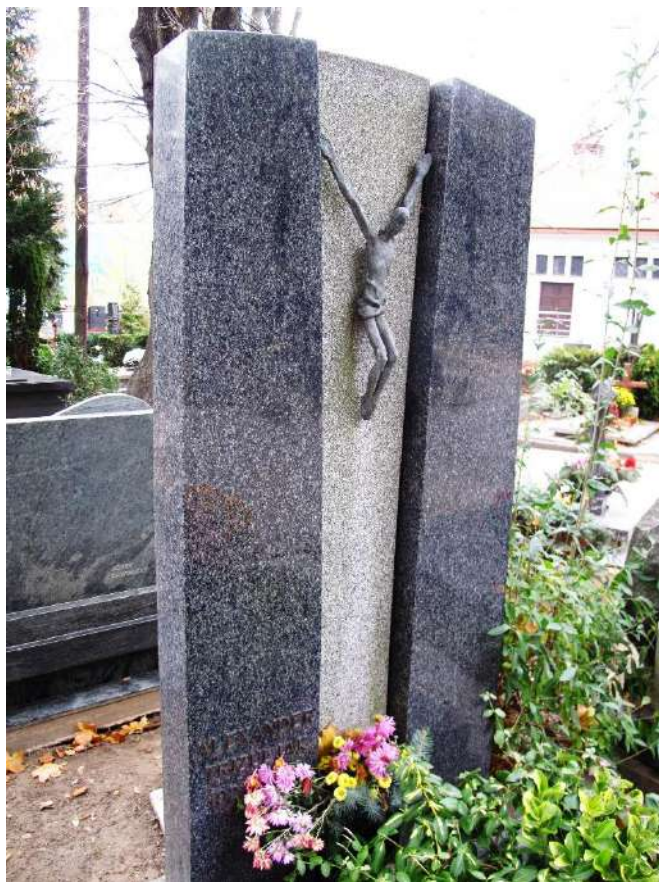
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.18**

Meno zosnulého: **Alexander Trizuljak (1921-1990)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobok sochára **Alexandra Trizuljaka** je vyhotovený zo žuly, efekt je dosiahnutý kombináciou matného a vybrúseného kameňa. Samotný náhrobník má tvar vyššej dosky rozdelenej na tri polia, stredné pole sa smerom dohora rozširuje, je čiastočne zapustené do hĺbky. V hornej časti poľa je osadená bronzová plastika Ukrižovaného Krista. Plastika je pekným príkladom umelcovej tvorby, ide o moderné stvárnenie tradičného námetu plné vnútornej sily. Náhrobník realizovala kamenárska dielňa Mramor Csoglei s r.o.

Autor:	Alexander Trizuljak
Materiál:	kameň, bronz
Jazyk:	slovenský
Stav:	dobrý

Osobnosť:

Alexander Trizuljak bol popredným predstaviteľom slovenského sochárstva 2. polovice 20. storočia. V rokoch 1943-1944 študoval na oddelení kreslenia a maľovania u profesorov M. Schurmana a J. Kostku na Slovenskej vysokej škole technickej, v r. 1945 – 1949 študoval sochárstvo na Akadémii výtvarných umení v Prahe. Okrem aktívnej umeleckej práce pôsobil ako pedagóg na VŠVU v Bratislave.

Jeho verejne najznámejším dielom je socha „Víťazstvo“ na pylóne bratislavského Slavína (1957-1960).

Trizuljakov priekopnícky experiment s novými materiálmi a technológiami vyvrcholil v 60. rokoch 20. storočia do série konštruktivistických plastík, ktoré dnes predstavujú neprekonaný progres v modernom slovenskom sochárstve 20. storočia.

Výstavou Trizuljakovej tvorby odštartovala v roku 1961 legendárna akcia Socha Piešťanských parkov, ktorej sa stal Trizuljak spoluzakladateľom a dlhoročným predsedom organizačného výboru. Zaslúžil sa o založenie galérií v Bratislave, Trenčíne, Nitre, Komárne a v Humennom. V dôsledku normalizácie spoločensko-politickej situácie musel zanechať pedagogickú prácu na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (1972) a stiahnuť sa z verejného a spoločenského života takmer na 20 rokov. Počas týchto rokov sa intenzívnejšie venoval dotvoreniu sakrálnych priestorov („Dubčekových kostolov“), vytvoril nespočetné množstvo plastík s náboženskou tematikou (Ukrižovanie, postavy svätcov), návrhy na oltáre, svätostánky.

V roku 2006 ocenený Cenou Fra Angelica, in memoriam, ktorú udeľuje Rada pre vedu, vzdelanie a kultúru Konferencie biskupov Slovenska za význačný prínos pri tvorbe a šírení kresťanského umenia a kultúry na Slovensku.

Literatúra a pramene:

- https://sk.wikipedia.org/wiki/Alexander_Trizuljak
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.19**

Meno zosnulého: **Andrej Plávka (1907-1982)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Jednoduchá žulová platňa je v hornej tretine dekorovaná zväzkom vetvičiek zo zliatiny kovov. Na platni hrobu je okrem jeho podpisu aj text z jeho básne:

*„A keď už vyhasne zrak môj, zvädnú sily,
bár by ma prikryla len moja rodná zem,
ja v piesni ohlase, čo stále vo mne žili,
spev lásky k domovu i v smrti dopoviem.“*

Autor:

-

Materiál: kameň, zliatina kovov
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý
Osobnosť:

Andrej Plávka bol slovenský prozaik a básnik.

V Prahe začal študovať právo, avšak štúdiá nedokončil. V rokoch 1931-1945 bol úradníkom v organizácii kresťanskej mládeže YMCA, neskôr bol námestníkom poverenika informácií, tajomníkom Národného frontu, v rokoch 1949 -1968 bol riaditeľom vydavateľstva Tatran, tajomníkom a predsedom Zväzu slovenských spisovateľov.

Svoje prvé básne uverejnil v roku 1922 v časopise Nový rod, neskôr publikoval v časopisoch Mladé Slovensko, Svojeť, Mladé prúdy, Kultúrny život ...Prvú básnickú zbierku *Z noci i rána* vydal v roku 1928, poslednú *Neumrel na koni* v roku 1974, medzitým ešte ďalších 15. Vyšli mu aj prozaické práce napr. Jeden z nás (1934), Pán Mikláš a iné poviedky (1957), Smädny milenec (1971), Plná čaša (1976), Rodné listy (1979). V roku 1977 mu vyšla bibliofília Post scriptum.

V roku 1971 dostal titul národný umelec.

Spolu s ním je pochovaná aj jeho manželka Miloslava Plávková rod. Šimková (16.6.1923-9.7.1998).

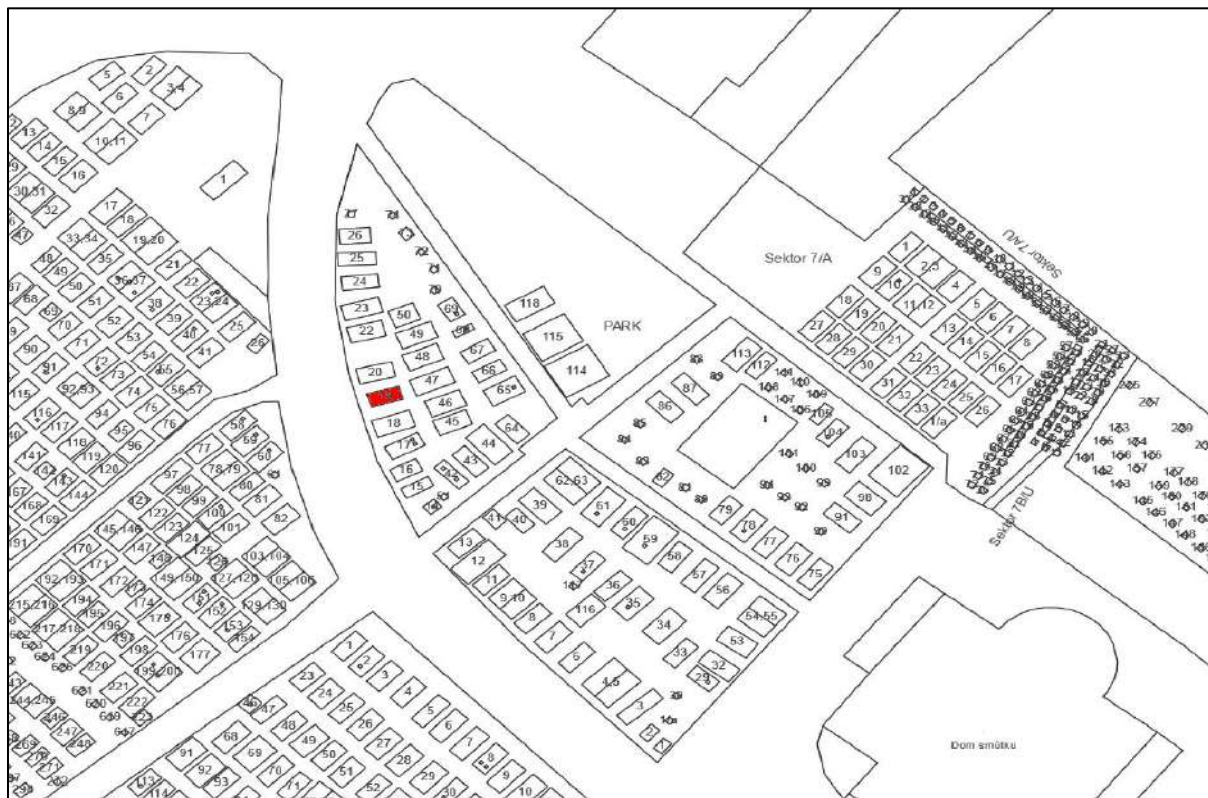
Literatúra a pramene:

- https://sk.wikipedia.org/wiki/Andrej_Pl%C3%A1vka
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.20

Meno zosnulého: **Rudolf Fabry (1915-1982)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:
Jednoduchá vodorovná kamenná platňa, má v záhlaví nízku nápisovú dosku.
Na platni hrobu je text z jeho básne : „KOMU PODÁM, KOMU
KRAJEC CHLEBA, KôRKU STROMU,
SMÚTKY LUDÍ TEJTO ZEME,
KOMU ÚSTA ROZBOLENÉ“?

Autor: -
Materiál: kameň

Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Rudolf Fabry bol slovenský avantgardný básnik, prozaik, publicista a surrealistický grafik. Po maturite študoval kreslenie a zemepis na ČVUT v Prahe. Jeho pobyt v Prahe ovplyvnil jeho literárnu tvorbu. Jeho prvá básnická zbierka *Uťaté ruky*, ktorá vyšla v roku 1935, sa považuje za začiatok nadrealizmu a surrealizmu v slovenskej literatúre. Pracoval ako novinár v denníku Práca, neskôr v rôznych kultúrnych časopisoch (Nedeľa, Život, Film a divadlo, Kultúrny život, Výtvarný život a iné).

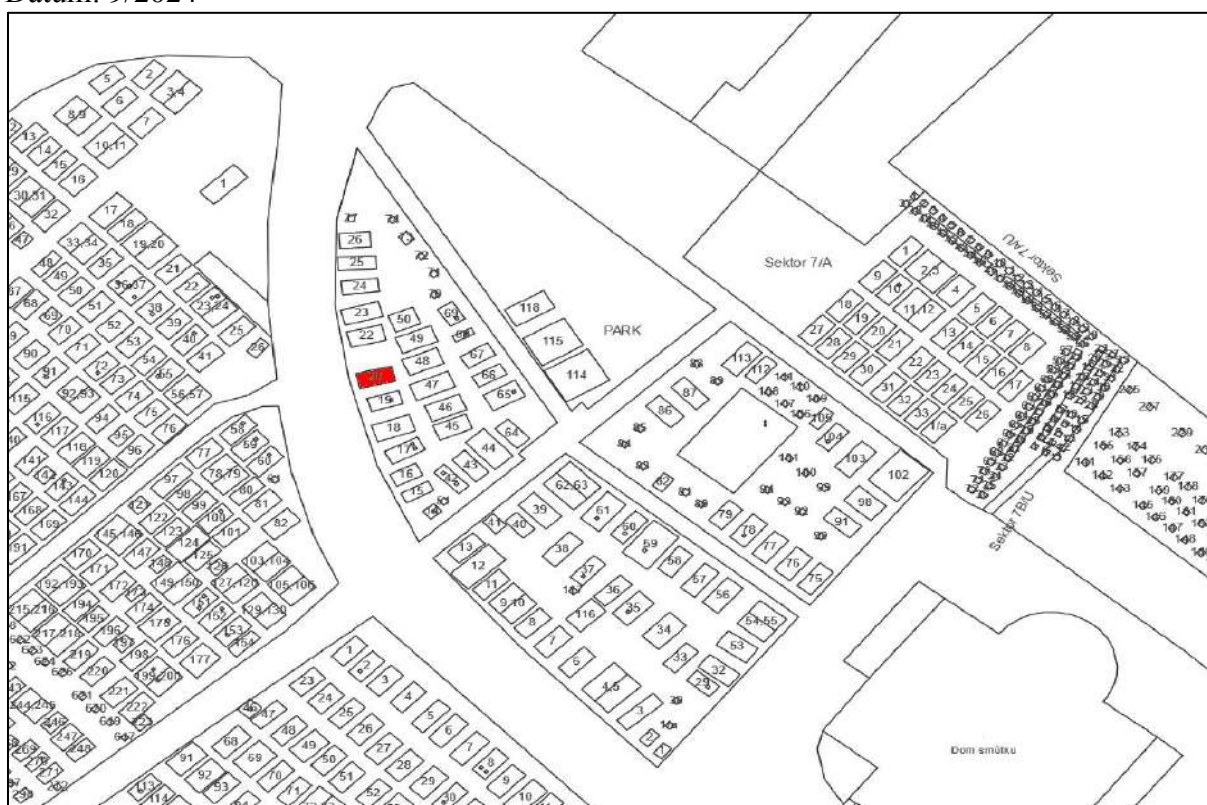
Literatúra a pramene:

- https://sk.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Fabry
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

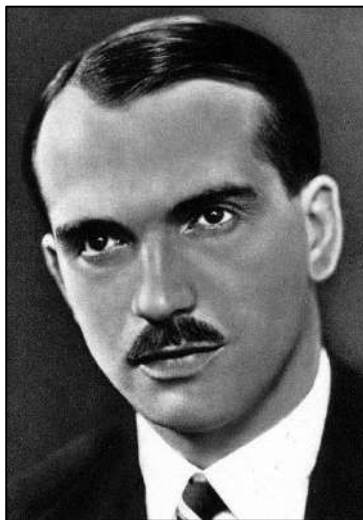
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.17**

Meno zosnulého: **Emil Boleslav Lukáč (1900-1979)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Jednoduchá kamenná platňa, má nápisovú dosku v náznakoch pripomínajúce tvar srdca. Na platni úryvok z básne:

*„I keď telo vykrváca,
Zostane tu kvapka, práca...“*

Autor:

-

Materiál: kameň
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý
Osobnosť:

Emil Boleslav Lukáč bol slovenský básnik, prekladateľ, evanjelický kňaz a učiteľ. Študoval na lýceu v Banskej Štiavnici, neskôr pokračoval na Evanjelickej teologickej fakulte a FiF UK v Bratislave, ďalej študoval protestantské teologické a filozofické fakulty v Paríži, neskôr v Lipsku.

Svojou tvorbou sa stal vedúcim predstaviteľom neosymbolizmu v slovenskej medzivojnovnej poézii. Nadväzuje na tradície symbolizmu a sprostredkúva tak skôr pesimizmus, smútok, melanchóliu a tragiku. Autor sa vyznačuje prvkami reflexie, hĺbavosti, meditácie a uvažovania. Bol ovplyvnený hlbokým kresťanským presvedčením. Vyšlo mu 14 autorských zbierok básní, množstvo prekladov z francúzskej, maďarskej, nemeckej, ruskej aj orientálnej poézie.

Literatúra a pramene:

- https://sk.wikipedia.org/wiki/Emil_Boleslav_Luk%C3%A1%C4%8D
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
-

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.14

Meno zosnulého: **Orest Dubay (1919-2005)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Urnový hrob maliara Oresta Dubaya je zakrytý jednoduchou štvorcovou kamennou platňou, ktorá slúži ako nápisová doska. Súčasťou náhrobku je aj kamenná mramorová doska v tvare stély, ktorá je osadená v zadnej časti. Asymetricky ukončená doska je na čelnej strane dekorovaná tesanými líniami - čiarami, tento abstraktný obraz pripomína najobľúbenejšiu umelcovu grafickú techniku, ktorou bol linoryt.

Autor: -
Materiál: kameň

Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Akademický maliar, národný umelec, profesor, významný predstaviteľ povojnovej grafiky **Orest Dubay**, st. študoval v rokoch 1939 – 1943 na oddelení kreslenia a maľovania SVŠT v Bratislave. V rokoch 1948 – 1981 pôsobil ako asistent na Katedre výtvarnej výchovy Pedagogickej fakulty UK v Bratislave, bol rektorom VŠVU v Bratislave.

V roku 1989 daroval rozsiahli súbor svojich diel Vlastivednému múzeu v Humennom.

Bol vynikajúcim maliarom, svetoznáмым grafikom a ilustrátorom, autorom viacerých maliarskych a grafických monumentálno-dekoratívnych realizácií v architektúre, zaslúžil sa o rozvoj slovenského výtvarného školstva aj o formovanie a charakter výtvarného života na Slovensku a pôsobenie výtvarných inštitúcií.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- Čítajte viac: <https://www.sme.sk/c/2408058/zomrel-maliar-orest-dubay.html>
- [https://sk.wikipedia.org/wiki/Orest_Dubay_\(1919\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/Orest_Dubay_(1919))

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.32

Meno zosnulého: **Otto Smik (1922-1944)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobok Otta Smika svojim spracovaním upozorňuje návštevníka na hrdinský život a smrť tohto letca, ktorý lietal za **Kráľovské letectvo Royal Air Force (RAF)**. Hrob je prikrytý mramorovou doskou v tvare štylizovanej lietadlovej letky, náhrobná doska nesie tesaný zlátený znak kráľovského letectva.

Autor: -
Materiál: kameň
Jazyk: slovenský

Stav:

Osobnost':

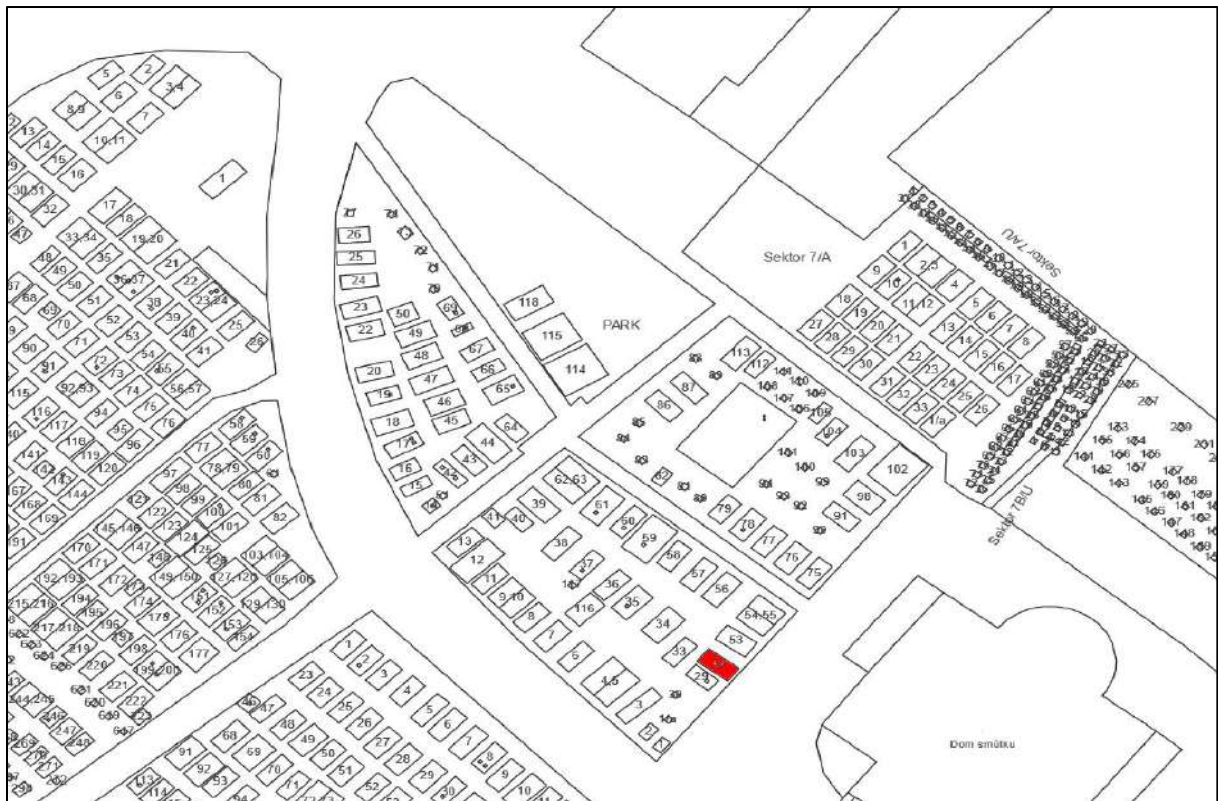
Po rozpade Československa a vypuknutí druhej svetovej vojny sa rozhodol pripojiť k zahraničnému odboju. Odišiel do Francúzska, potom do Anglicka, kde absolvoval letecký výcvik; ďalší výcvik absolvoval v Kanade. Prvé vzdušné víťazstvo dosiahol 13. marca 1943. V novembri 1944 sa stal veliteľom anglickej 127. stíhacej perute. 28. novembra 1944 pri útoku na stanicu v Zwolle protiletadlová obrana Smikovo lietadlo ťažko poškodila. Pri pokuse o pristátie Smik havaroval a bol na mieste mŕtvy. Smikovo telo bolo identifikované v roku 1963. Následne ho previezli do belgického Evéru a neskôr do Gentu, kde bol pochovaný na vojenskom cintoríne. V roku 1994 boli jeho pozostatky znovu exhumované a slávnostne s poctami pochované na bratislavskom cintoríne Slávičie údolie. Otto Smik bol povýšený in memoriam do hodnosti generálmajora vzdušných síl Slovenskej republiky.

OROL TATRANSKÝ, KTORÝ POLOŽIL ŽIVOT ZA SLOBODU SLOVENSKA A EURÓPY.
SQUADRON LEADER 127. BRITSKEJ PERUTE ROYAL AIR FORCE.
VÝZNAMENANÝ KRÍŽOM DFC ANGLICKÝM KRÁĽOM JURAJOM VI.

- https://sk.wikipedia.org/wiki/Otto_Smik
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.33

Meno zosnulého: **Ján Stanislav (1904-1972)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Rozmerný náhrobok profesora Jána Stanislava je vyhotovený zo sivej žuly. Má tvar dvoch kamenných dosiek, pričom jedna slúži ako nápisová doska, na druhej je osadená portrétna busta zomrelého. Busta nie je originál, ide o kópiu z epoxidu. Autora portrétnu nepoznáme.

Autor: -

Materiál: kameň, epoxid
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý
Osobnosť:

Ján Stanislav bol slovenský jazykovedec, slavista, člen korešpondent ČSAV, SAV, univerzitný profesor. Narodil sa v Liptovskom Jáne. Štúdium slovanskej a románskej filológie absolvoval v roku 1928 na FiF UK v Bratislave. Po štúdiách v Paríži, Krakove a Ľubľane bol asistentom na Slovanskom seminári Karlovej univerzity v Prahe (1929-1936), od roku 1936 bol pracovníkom FiF UK v Bratislave. Zaoberal sa staroslovienčinou, slovenskou historickou gramatikou, štúdiom najstarších dejín slov. jazyka, osobnými menami a miestnymi názvami. Napísal mnoho vysokoškolských učebníc, publikácií, článkov – napr. *Liptovské nárečia* (1932), *Slovanskí apoštoli Cyril a Metod a ich činnosť vo Veľkomoravskej ríši* (1945), *Odkryté mená slovenských miest a dedín* (1947), *Dejiny slovenského jazyka I.-V.* (1956-1973), *Hudba, spev, reč* (1978) a iné.

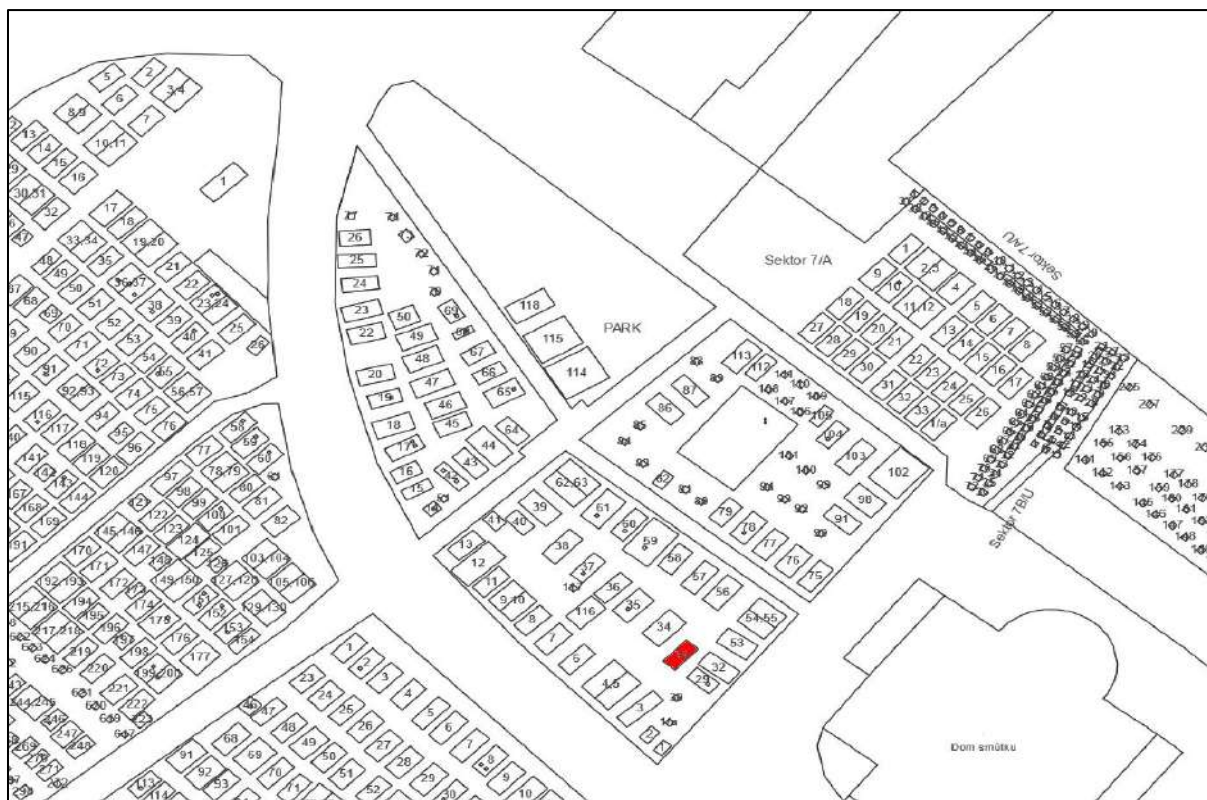
Literatúra a pramene:

- [https://sk.wikipedia.org/wiki/J%C3%A1n_Stani%C5%A1lav_\(1904\)](https://sk.wikipedia.org/wiki/J%C3%A1n_Stani%C5%A1lav_(1904))
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.36

Meno zosnulého: **Ján Kostra (1910-1975)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobok básnika Jána Kostru je mimoriadne pôsobivý. Prírodný kus kameňa je sochársky opracovaný do podoby štylizovaného obelisku, pričom je ponechaný priestor na prezentáciu kameňa, vstup sochára je veľmi citlivý. Náhrobník „ktorého silné emočné pôsobenie je práve v „kráse zakliatej v kameni“, priamo poukazuje na osud básnika, ktorý tiež z obyčajných slov

vytvára literárnu krásu. Autorom náhrobníka je **Alexander Ilečko**, ktorý ho vyhotovil v r.1978. Pomník je signovaný.

Autor:	Alexander Ilečko
Materiál:	kameň - pieskovec
Jazyk:	slovenský
Stav:	dobrý

Osobnosť:

Ján Kostra bol básnik, maliar, esejista, autor literatúry pre mládež a prekladateľ.

J. Kostra sa narodil v Turčianskej Štiavničke. Po absolvovaní štátnej reálky v Žiline, v rokoch 1928 – 1934 študoval na Umeleckopriemyselnej škole a zároveň aj na Filozofickej fakulte Karlovej univerzity v Prahe. Tu sa zapojil do činnosti slovenského vysokoškolského spolku Detvan.

Básne začal publikovať už ako stredoškolák. V jeho tvorbe jednak dominuje úcta, obdiv k matke, k žene všeobecne v lyrických až erotických básňach, ale aj sociálne námety. Venoval sa aj výtvarnej tvorbe. Z jeho básní sú najznámejšie *Hniezda* (1937), *Puknutá váza* (1942), *Ave Eva* (1943), *Javorový list* (1953), *Každý deň* (1964), *Len raz* (1968). V roku 1951 spolu s Kristou Bendovou pod pseudonymom Kristián Benko vyšla jeho poézia pre deti *Vtáčky*, *Zvieratá*. Neskôr vyšiel ešte *Janko Hraško* (1960) a *Našiel som nožík rybku* (1963).

Prekladal aj Villonove verše, M. Gorkého, Goetheho, Máchu, Závadu, Baudelaira.

Literatúra a pramene:

- https://sk.wikipedia.org/wiki/J%C3%A1n_Kostra
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

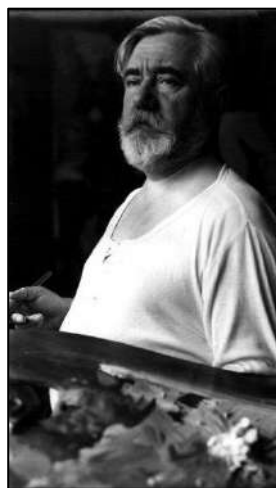
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.39**

Meno zosnulého: **Ján Mudroch (1909-1968)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Jednoduchá kamenná tabuľka s menom označuje hrob významného slovenského maliara Jána Mudrocha. Súčasťou hrobového miesta je aj bronzová abstraktná plastika osadená za nápisovou doskou. Symbolizuje silu ducha, umeleckého odkazu, v konfrontácii s pominuteľnosťou života. Autorom plastiky je sochár **Jozef Kostka**, ktorý ho vyhotovil v r.1988.

Autor: Jozef Kostka
Materiál: bronz
Jazyk: slovenský

Stav:

dobrý

Osobnosť:

Akademický maliar, profesor, národný umelec **Ján Mudroch** sa narodil v Sotine (dnes časť Senice). V roku 1937 absolvoval štúdium na Akadémii výtvarných umení v Prahe. Od roku 1938 pôsobil v Bratislave, na škole Umeleckých remesiel, na oddelení kreslenia SVŠT a na Pedagogickej fakulte. V rokoch 1950 – 1952 bol prvým rektorom Vysokej školy výtvarného umenia v Bratislave; spoluzakladateľ Skupiny 29. augusta.

Mudroch je popredný predstaviteľ slovenskej moderny a umeleckej generácie 1909.

Začínal maľbami mladých žien a zátiší, v čase vojny vznikli jeho práce s dramatickým až tragickým obsahom. Asi 300 jeho prác bolo zničených počas bombardovania Senice počas druhej svetovej vojny. V roku 1942 bol zbavený miesta docenta a vylúčený zo Spolku slovenských výtvarných umelcov. Podieľal sa na vydávaní odborných časopisov a surrealistických zborníkov (Sen a skutočnosť). Venoval sa hlavne figurálnej maľbe a zátišiu, využíval metaforu a symboly. Vrcholné diela pochádzajú z vojnového obdobia (*Katastrofa, Nešťastie*); po 2. svetovej vojne sa priklonil k poetickému realizmu (*Matka s dieťaťom na chrbte, Materstvo*).

V roku 1963 dostal titul zaslúžilý umelec a v roku 1968 národný umelec in memoriam. Galéria v Senici nesie jeho meno.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- https://sk.wikipedia.org/wiki/J%C3%A1n_Mudroch

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína
(vyhotovil Topset Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300)

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.43

Meno zosnulého: **Ludwik Korkoš (1928-1992)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Nádherná kamenná platňa s bohatou farebnou kresbou prikrýva hrob sochára **Ludwika Korkoša**. Typický umelcov rukopis je dobre čitateľný na bronzovej plastike, ktorá je osadená v ľavom rohu náhrobku. Plastika predstavuje postavu smútiacej ženy zahalenej v plášti s kvetmi v ruke. Pomník realizovala kamenárska firma Mramor-Csoglei s r.o.

Autor: Ludwik Korkoš
Materiál: bronz, kameň

Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Akademický sochár a pedagóg **Ludwik Korkoš**, zaslužilý umelec, sa narodil v Poľsku , v Czarnej Gore. V roku 1951 absolvoval Vysokú školu umeleckého priemyslu v Prahe. Od roku 1953 pôsobil ako pedagóg na Strednej umelecko-priemyselnej škole v Bratislave. Známe sú najmä jeho drevorezby, ale aj plastiky z iných sochárskych materiálov, ktoré sú inštalované na verejných priestoroch a v budovách po celom Slovensku. V Bratislave máme vo verejnom priestore viacero jeho prác, na Kramároch aj vo vstupnej hale nemocnice, ako aj pred nemocnicou. Aj na cintoríne Slávičie údolie je Ludwik Korkoš autorom viacerých náhrobníkov.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- Zuzana Ševčíková, Ludwik Korkoš. Bratislava, Tatran, 1985
- <https://beliana.sav.sk/heslo/korkos-ludwik>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

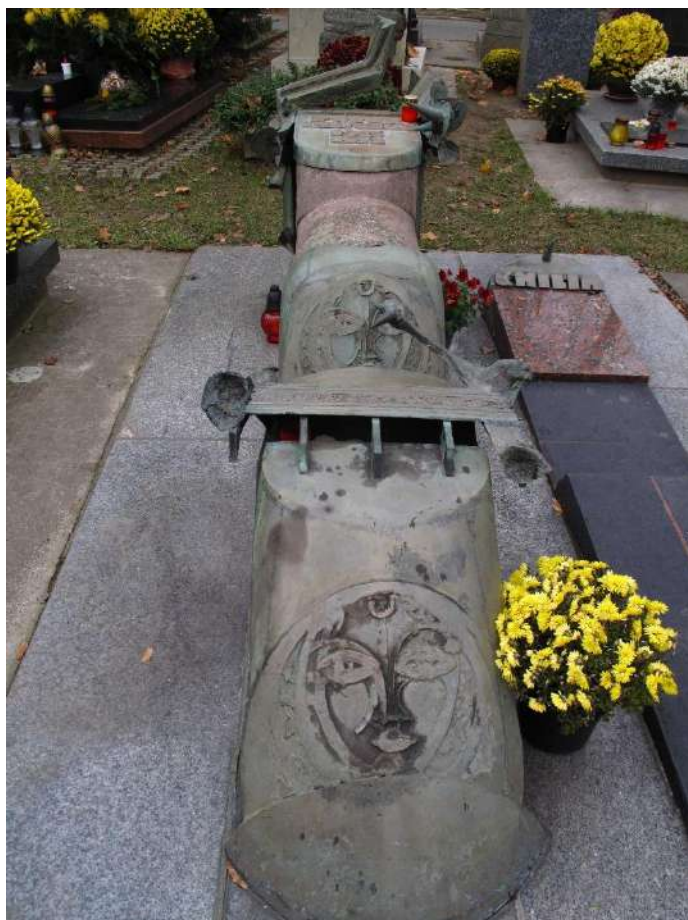
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.59

Meno zosnulého: **Peter Matejka (1913-1972)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobok známeho maliara Petra Matejku a jeho ženy Emílie je priestorovo komponovaný vo vodorovnej línii. Má mimoriadne náročné umelecké spracovanie, z materiálového hľadiska ide tu o spojenie krásy kameňa s bronzovou plastikou. Z výtvarného pohľadu sa na náhrobku prelínajú abstraktné prvky s konkrétnymi, tieto prvky sú spojené do náročných kompozícií. Celý náhrobok je určený na vnímanie z viacerých strán, každá poskytuje pohľad na nový výtvarný prvok. Medzi predmetmi či námetmi na náhrobku, sa viaceré opakujú niekoľkokrát –

polámané obrazové rámy, kúsky kostí – symboly pretrhutej umelcovej tvorby. Súčasťou náhrobku sú aj tváre dievčat – ide o priamy odkaz na umelcove diela – častým námetom jeho obrazov boli portréty mladých žien. Tento námet je obľúbeným aj u autora náhrobku akad. sochára **Andreja Rudavského**.

Autor: Andrej Rudavský
Materiál: kameň, bronz
Jazyk: nemecký
Stav: dobrý

Osobnosť:

Maliar a pedagóg **Peter Matejka** sa narodil v Novom Meste nad Váhom. V roku 1934 študoval na súkromnej maliarskej škole, od roku 1935-1939 na Akadémii výtvarných umení v Prahe. Pôsobil 5 rokov v rodnom meste, od roku 1945 žil v Bratislave, kde začal v roku 1950 pôsobiť ako pedagóg na VŠVU. Zaslúžil sa o rozvoj tapisérie na Slovensku, bol iniciátorom a zakladajúcim členom skupiny výtvarníkov 29. augusta, slovenských výtvarných časopisov, SNG, VŠVU, zúčastnil sa viacerých výstav v zahraničí i v Bratislave.

V dielach spracoval námety kytíc, dedičaniek, portréty, krajinky aj banícke prostredie.

Pre maliarsku tvorbu P. Matejku je typická prísna analýza reálneho tvaru, farebná a tvarová redukcia, lineárne plošná geometrizácia, ohraničená silnou čiernou kontúrou. Bol senzitívnym maliarom súhry línie, plochy a farby. P. Matejka vedel spojiť vo svojich dielach dramatické s lyrickým, monumentálne s komorným. Bol maliarom výtvarnej skratky, maliarom citového napätia v stvárnení obsahu a tvaru.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <https://www.gallerieslovakia.sk/peter-matejka>
- <https://artcapital.sk/autori/matejka-peter>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.60

Meno zosnulého: **Dezider Milly (1906-1971)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobok maliara Dezidera Millyho je komponovaný vo vodorovnej línii, hrobové miesto je zakryté rozmerným kusom travertínu, ktorý je v hornej tretine sochársky opracovaný do jednoduchého ornamentu. Dolná časť je ozdobená tesaným menom zomrelého umelca.

Autor: -
Materiál: kameň
Jazyk: slovenský

dobrý

Osobnost':

Maliar, grafik, pedagóg, profesor, národný umelec **Dezider Milly** sa narodil v Kyjove v okrese Stará Ľubovňa. Študoval na Učiteľskom ústave v Prešove, v rokoch 1926 – 1933 na Vysokej umeleckopriemyselnej škole v Prahe. V rokoch 1935-1945 bol učiteľom v Orlove a v Prešove, po vojne pracovníkom na Povereníctve školstva a osvety. Potom bol pedagógom na SVŠT a VŠVU v Bratislave. Jeho tvorba bola sústredená na figurálnu maľbu a krajinomaľbu, po vojne diela s protivojnovou a protifašistickou tematikou. S jeho tvorbou sa možno zoznámiť v Galérii Dezidera Millyho vo Svidníku.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- https://sk.wikipedia.org/wiki/Dezider_Milly

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

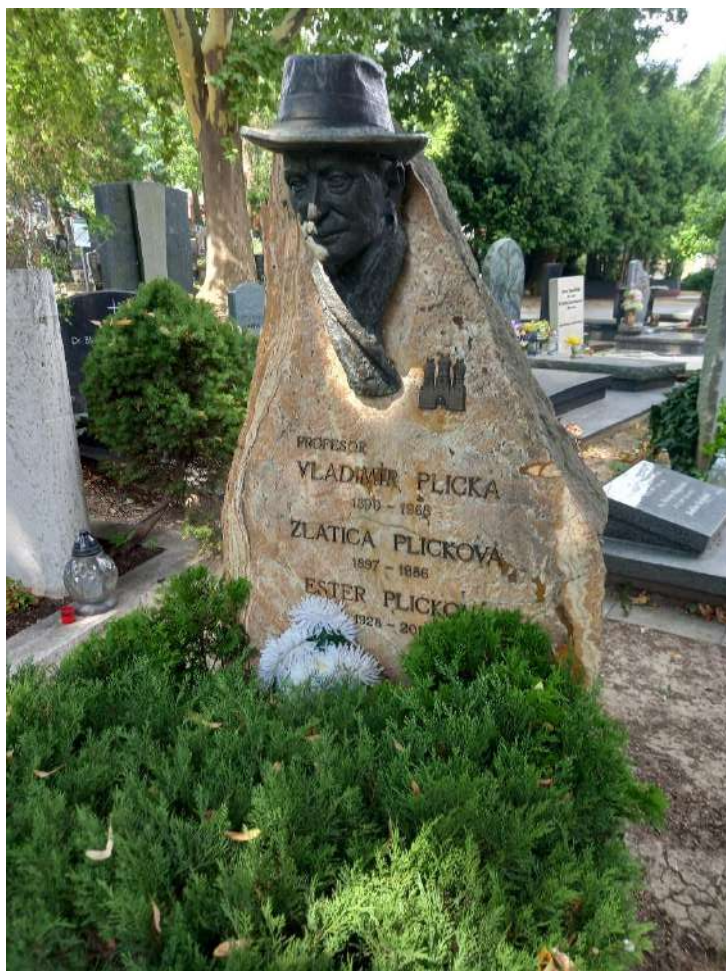
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.64

Meno zosnulého: **Vladimír Plicka (1890-1965)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

K 100 výročiu narodenia bol vyhotovený nový náhrobok Vladimíra Plicku, významného bratislavského historika a publicistu. Nádherný kus travertínu s bohatou kresbou tvorí základ náhrobku. Kameň je na čelnej strane vybrúsený, inak je nechaný v prírodnej podobe. Na čelnej strane je v hornej tretine uchytená bronzová portrétna busta zomrelého. Autorom busty je

bratislavský sochár **Ludwik Korkoš**, ktorý ju vyhotovil v r.1990. Busta realisticky zachytáva umelcovu podobu, je spracovaná v tradičnom spôsobe, umelcovi sa dobre podarilo zachytiť životnú vitalitu a optimizmus, ktorý bol pre profesora Plicku charakteristický. Celoživotná láska k mestu Bratislava je dokladovaná bronzovým erbom mesta Bratislava, ktorý je tiež umiestnený na pomníku. Pomník realizovala kamenárska firma Mramor-Csoglei s r.o.

Materiál: kameň, bronz

Jazyk: slovenský

Stav: dobrý

Osobnosť:

Vladimír Plicka, pedagóg, spisovateľ, publicista, osvetový pracovník, filmár, sa narodil vo Viedni v roku 1890. V roku 1908 zmaturoval na učiteľskom ústave v Poličke, pokračoval v štúdiu na FiF Karlovej univerzite v Prahe a v rokoch 1922 – 1925 bol poslucháčom FiFUK v Bratislave, cudzie jazyky študoval v zahraničí . V rokoch 1919-1948 pôsobil ako stredoškolský profesor slovenčiny , ruštiny na rôznych stredných školách v Bratislave. Spracoval niekoľko učebníc, v rokoch 1930, 1934 vydal dva zväzky o slovenských hradoch. Pomáhal pri budovaní regionálnych knižníc, zbieral slovesný folklór v mestskom prostredí. Napísal aj publikáciu *Sprievodca Bratislavou* (1946). Po roku 1950 publikoval z histórie a výtvarných pamätihodností Bratislavy *Listujeme v kamennej kronike Bratislavy* (Novosti Bratislavy, 1953-1955), *Po stopách novej a starej Bratislavy* (Ľud 1950-1951). Bol známy svojimi nespočetnými vlastivednými vychádzkami po Bratislave pre študentov, ale aj dospelých Bratislavčanov či zahraničných návštevníkov, a to najmä v čase dôchodku po roku 1950.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <https://www.litcentrum.sk/autor/vladimir-plicka/zivotopis-autora>
- Ester Plicková, Vladimír Plicka – tolerantný vlastenec. Bratislava, ročenka MMB.XII., rok 2000

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková Dátum: 9/2024

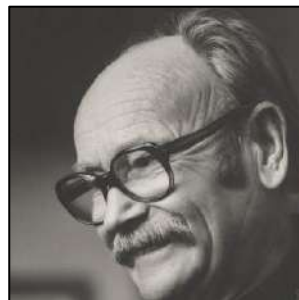
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.70**

Meno zosnulého: **Július Nemčík (1909-1986)**
Edita Spannerová (1919-1990)

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:
Zaujímavý náhrobok dvoch slovenských výtvarných umelcov je vyhotovený zo sivej žuly, má originálny tvar kocky, čelnú stranu zdobí vavrínová ratolesť, horná slúži ako nápisová doska.
Autor: -
Materiál: kameň, kov

Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Akademický maliar, národný umelec **Július Nemčík** sa narodil v Lipníkoch v okrese Prešov. V rokoch 1936 – 1942 študoval na Akadémii výtvarných umení v Prahe, potom pôsobil ako slobodný umelec. Svoju tvorbu začal portrétmi, spracovával aj témy vojny, fašizmu, SNP, asi od 60. rokov 20. storočia rozvíjal kombinované techniky na báze svojráznej krajinomalby. Spolu s ním je pochovaná aj jeho manželka akademická maliarka, zaslúžilá umelkyňa **Edita Špannerová**. Pre jej tvorbu sú charakteristické ženy s veľkými tmavými očami, maľby krajiny a stromov.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil Topset Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300)
- https://sk.wikipedia.org/wiki/J%C3%BAlius_Nem%C4%8D%C3%ADk
- <https://www.webumenia.sk/autor/7095>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.87**

Meno zosnulého: **Vladimír Dzurilla (1942-1995)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobok hokejistu Vlada Dzurillu je umelecky náročne spracovaný. Kamenná doska vymedzujúca priestor hrobu je vyhotovená z dvoch druhov kameňa, s cieľom dosiahnuť efekt lesk-mat. Z umeleckého hľadiska je najzaujímavejšia kovová plastika v tvare vysokého hranola, ktorá je osadená v pravom hornom rohu. Plastika je zo zváraných plechových dielov, ktoré sú doplnené motívmi okna, dverí, schodov, rebríka a pod. Kombinácia týchto motívov, ktoré završuje kríž, symbolizuje zložitú a náročnú cestu životom. Autorom plastiky je akad. sochár- **Milan Lukáč**. Pomník realizovala kamenárska firma Mramor-Csoglei s r.o.

Autor: Milan Lukáč
Materiál: kameň, bronz
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Vynikajúci hokejový brankár **Vlado Dzurilla** sa narodil v Bratislave, začal hrať hokej v Kovosmalte Petržalka a od roku 1957-1973 v Slovane Bratislava, v r. 1973-1978 v Zetore Brno a od roku 1978-1982 v nemeckých kluboch.

Bol povestný svojím kľudom, bleskurýchlou lapačkou, železnými nervami. Počas svojej kariéry reprezentoval Československo 172 krát, odchytil 571 zápasov počas 19 sezón. Má za sebou 3 štarty na ZOH a 10 na MS. Na každom z týchto podujatí získal medailu. Bol uvedený do siene slávy IIHF v roku 1998, bol vyhlásený za slovenského hokejistu 20. storočia, v roku 2007 mu bol prezidentom republiky udelený Pribinov kríž I. triedy in memoriam.

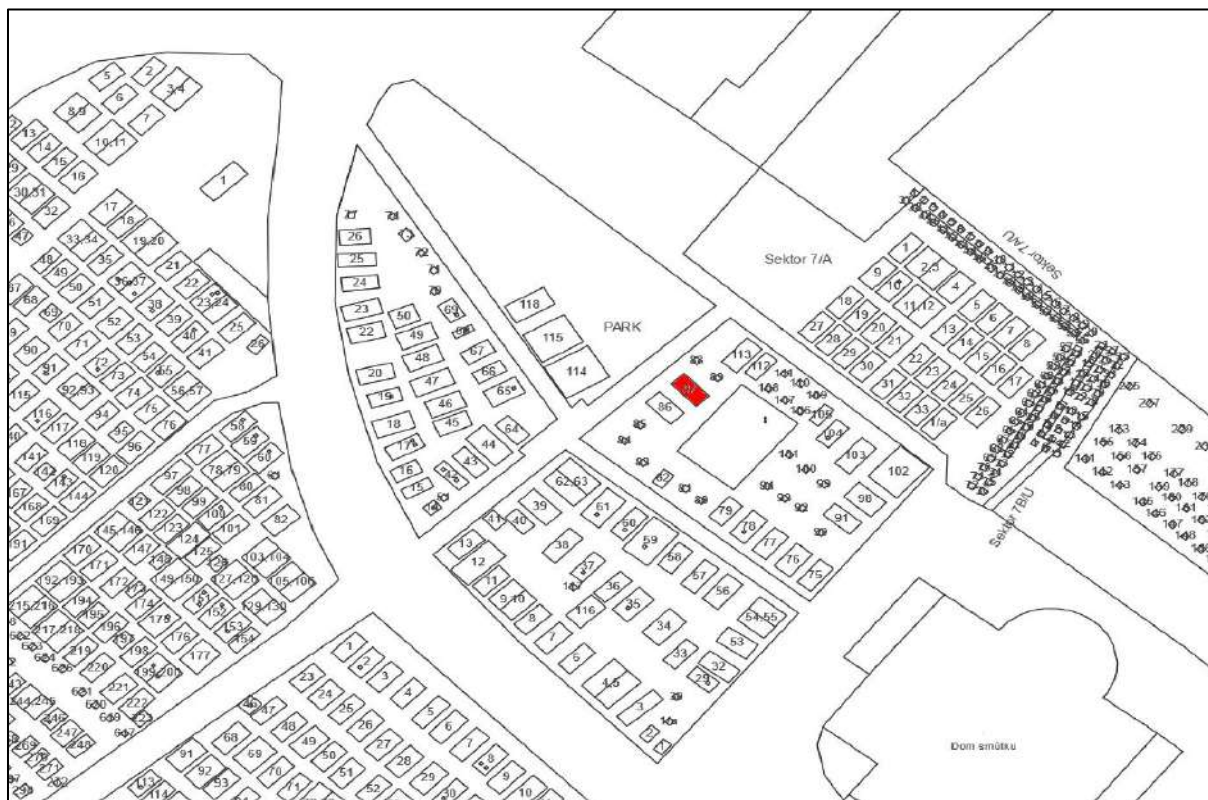
Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <https://www.zivaspomienka.sk/zivotopis-vladimir-dzurilla-1942-1995#memories>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

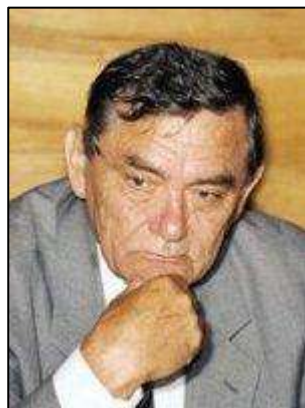
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.91

Meno zosnulého: **Vladimír Mináč (1922-1996)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobok spisovateľa, veľkého národovca Vladimíra Mináča je vyhotovený zo sivej žuly. Jednoduchá kamenná platňa zakrýva plochu hrobu, náhrobník je v tvare troch ,na seba nadväzujúcich kamenných blokov, ktorých rôzna výšková úroveň má evokovať trojvršie zo slovenského znaku.

Autor: -
Materiál: kameň

Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Vladimír Mináč bol slovenský prozaik, esejista, filmový scenárista, publicista, kultúrny a politický pracovník. V. Mináč sa narodil v Klenovci. Maturoval na gymnáziu v Tisovci, na FiF.UK v Bratislave vyštudoval slovenčinu – nemčinu. Aktívne sa zúčastnil SNP, koncom roka 1944 bol zatknutý a odvečený do koncentračného tábora v Mauthausene a neskôr do Dachau. Po vojne pôsobil ako redaktor a šéfredaktor (Bojovník, Kultúrny život, Slovenské pohľady), bol vedúcim scenáristického oddelenia Československého filmu, bol poslancom SNR, predsedom Matice slovenskej, členom ÚV KSČ (1968-1989), v rokoch 1990-1992 bol poslancom Federálneho zhromaždenia za SDL.

V roku 1998 mu prezident M. Kováč prepožičal vyznamenanie Rad Ľ. Štúra I. triedy in memoriam. Publikovať začal po vojne – romány *Smrť chodí po horách*, románovú trilógiu *Generácia* (*Dlhý čas čakania*, *Živí a mŕtvi*, *Zvony zvonja na deň*), satirický román *Výrobca šťastia*, z esejí a kritik sú najznámejšie *Dúchanie do pahrieb* (1970), *Zobrané spory J. M. Hurbana* (1974), vytvoril aj scenáre (napr. *Pole neorané*-1953, *Kapitán Dabač*-1959).

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <https://www.litcentrum.sk/autor/vladimir-minac/zivotopis-autora>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.115

Meno zosnulého: **Kolčák Ignác (1931-2008)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Moderné poňatie súčasnej náhrobníkovej tvorby. Ide tu o spojenie kameňa a kovu do kreatívnej umeleckej kompozície. Autorom náhrobku je akad. sochár **Andrej Rudavský**, kamenárske práce v r.2008 realizovala firma Mramor Csoglei s r.o.

Autor: Andrej Rudavský
Materiál: kameň, kov

Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Ignác Kolčák bol slovenský akademický maliar.

Narodil sa v Sihelnom na Orave, študoval v Prahe na AVU, kde sa spoznal so svojou manželkou Bělou, tiež maliarkou. Vrátil sa na rodnú Oravu, kde začal tvoriť ako maliar – krajinár a portrétista, aj organizovať výtvarný život. Organizačne vybudoval Slanický ostrov umenia, pomohol zachrániť a zreštaurovať desiatky pamiatok, podieľal sa na vybudovaní Skanzenu ľudovej architektúry Oravy v Zuberici.

Bol podpredsedom ZSVU, tajomníkom Umeleckej besedy Slovenska.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- Juraj Kalnický: Obrazy zo života Ignáca Kolčáka. Bratislava, vyd. Štúdium humoru a satiry, 2007
- https://sk.wikipedia.org/wiki/Ign%C3%A1c_Kol%C4%8D%C3%A1k

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.98

Meno zosnulého: **Vincent Hložník (1919-1997)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Krásny kus červeného granitu tvorí podstavec pre portrétnu plastiku národného umelca Vincenta Hložníka. Autorom bronzovej plastiky je sochár **Ján Kulich** a vyhotovil ju v r.1993. Plastika je značne rozmerná, stala sa dominantou tohto priestoru. Sochárovi sa podarilo verne

zachytiť umelcovu podobu, hlbokú ľudskosť a nezlomného ducha maliara. Majster Kulich je známy ako vynikajúci portrétista. Pomník realizovala kamenárska firma Mramor-Csoglei s r.o.

Autor:	Ján Kulich
Materiál:	kameň, bronz
Jazyk:	slovenský
Stav:	dobrý

Osobnosť:

Vincent Hložník bol slovenský sochár, ilustrátor, maliar, pedagóg, kresliar, grafik.

Narodil sa vo Svederníku v okrese Žilina. Absolvoval Vyššiu umeleckopriemyselnú školu v Prahe. V rokoch 1952– 1972 pedagogicky pôsobil na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave, v období rokov 1960 – 1964 tu zastával funkciu rektora. V období normalizácie, v roku 1972, bol z politických dôvodov nútený školu opustiť a začal pôsobiť ako umelec vo voľnom povolání. V roku 1968 dostal titul národný umelec.

Patrí medzi najvýznamnejších predstaviteľov slovenského výtvarného umenia, generácie umelcov druhej svetovej vojny, mladej avantgardy. Bol vynikajúcim ilustrátorom, ilustroval vyše sto diel svetovej i národnej literatúry.

V roku 2009 rodina V. Hložníka darovala Žilinskému samosprávnemu kraju jeho 799 diel a v Považskej galérii umenia v Žiline bola otvorená stála expozícia jeho tvorby

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <https://www.webumenia.sk/autor/3886>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková Dátum: 9/2024

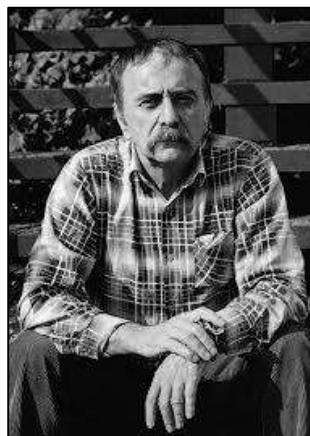
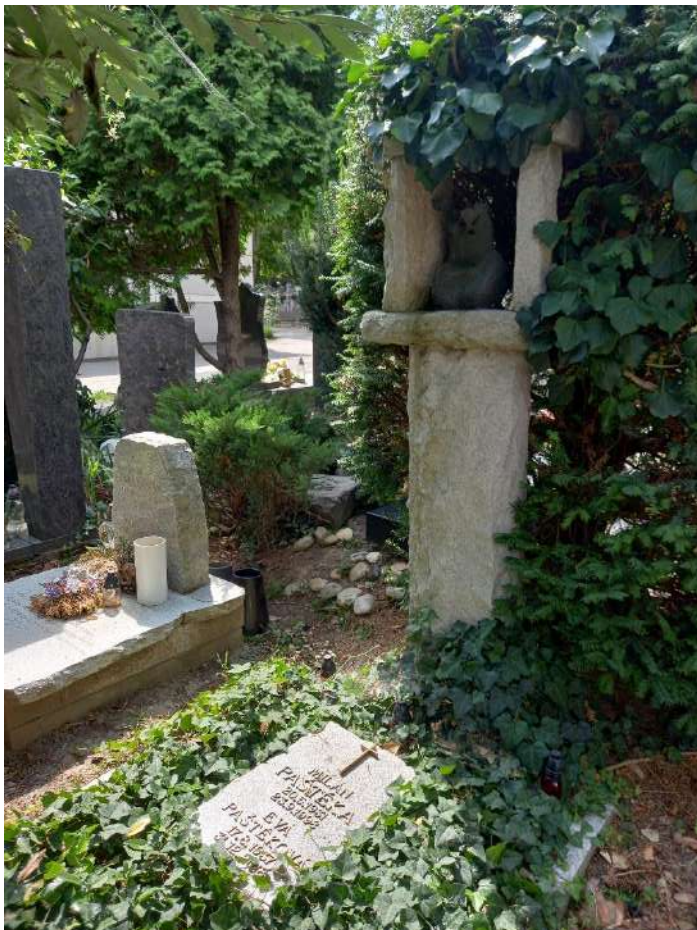
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.101**

Meno zosnulého: **Milan Paštéka (1931-1998)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:
Zaujímavý náhrobok má tvar stĺpu, je z nahrubo otesaného kameňa. Jednoduchý stĺp je ukončený štylizovanou nikou z rovnakého materiálu, v ktorej je umiestnená bronzová plastika- torzo. Autorom plastiky kľačiacej ženy je **Marián Huba**, akademický sochár.

Autor: Marián Huba
Materiál: kameň, bronz

Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Milan Paštéka bol slovenský maliar, člen Skupiny Mikuláša Galandu. Narodil sa v Trenčíne. Pochádzal z učiteľskej rodiny. Jeho tvorbu ovplyvnila príroda Rajca, kde prežil detstvo. Študoval na VŠVU v Bratislave, najprv v ateliéri Ľ. Fullu, neskôr u J. Želibského. Stal sa spoluzakladateľom skupiny Mikuláša Galandu. Tvoril a žil v Bratislave. Prvú samostatnú výstavu mal v Galérii Cypriána Majerníka v roku 1965, neskôr vystavoval na viacerých výstavách v zahraničí.

Okrem čiernobielych kresieb, leptov a litografií sa venoval aj keramike. Hlavnou témou jeho tvorby sa stal človek a jeho vzťah k priestoru. M. Paštéka zomrel pri automobilovej nehode na Strednom Slovensku 23.9.1998.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- https://sk.wikipedia.org/wiki/Milan_Pa%C5%A1t%C3%A9ka
- Jankovičová, S.: Sochárske diela na území Bratislavy 1945-2012, Bratislava, 2012., str.493

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.54/55

Meno zosnulého: **Janko Alexy (1894-1970)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:
Jednoduchý náhrobok národného umelca Janka Alexyho. Náhrobok tvoria tri vodorovné platne a jedná zvislá, slúžiaca ako nápisová doska.

Autor: -
Materiál: kameň
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:
Janko Alexy bol slovenský maliar, prozaik, publicista.

Narodil sa v Liptovskom Mikuláši, pochádzal z 13 detí, od mladosti žil v zlých existenčných podmienkach. Prešiel rôznymi zamestnaniami, v roku 1919 ako študent AVU v Prahe sa zúčastnil na vedeckej výprave po Slovensku, pričom v kresbách zachytil dedinské chalupy, hrady a kaštiele, z ktorých v roku 1920 zostavil album reprodukcií *Obrázky zo Slovenska*. V roku 1924 študoval u Maxa Švabinského. Žil v Turanoch, Martine, Piešťanoch a od roku 1937 v Bratislave. Neustále chodil za námetmi na Oravu, Liptov a Turiec, svoje obrazy s krajinárskymi motívmi vystavoval aj s dielami ďalších maliarov. V 50. rokoch 20. storočia sa sústredil na dekoratívno-monumentálnu tvorbu (farebné mozaikové okná v Piešťanoch, Bratislave).

Vytvoril asi 1300 olejov, pastelov, tempier, kresieb z dedinského i mestského prostredia, portréty známych osobností, kresby mnohých pamiatok. Okrem výtvarnej tvorby bol aj literárne činný (drobné práce, romány, rodinná kronika - *Už je chlap na nohách*, autobiografia - *Život nie je majáles*, životopisy 74 výtvarníkov - *Osudy slovenských výtvarníkov*).

Zaslúžil sa o záchranu a rekonštrukciu bratislavského hradu.

Spolu s ním je pochovaná aj jeho manželka Šára Alexy rod. Bugarová (1906-1978).

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- Horváth, J.: Cintorín Slávičie údolie. rkp., 1971, archív MÚOP v Bratislave
- https://sk.wikipedia.org/wiki/Janko_Alexy

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor PARK./hrob č.20A**

Meno zosnulého: **Štefan Šlachta (1939-2016)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Jedinečný náhrobník pripomína miesto posledného odpočinku Štefana Šlachtu. Na cintorín bol náhrobník umiestnený na prvé výročie smrti architekta v r.2017. Autorom pomníka je akademický sochár **Milan Lukáč**. Sochársky náhrobník je z bronzu, ideovo v sebe spája všetko to čo bolo pre výnimočnú osobnosť profesora Šlachtu typické.

Ján Bahna o pomníku hovorí nasledovné:

Pomník je osadený v náročnej polohe pri vstupe. Bude pripomínať osobnosť, ktorá chcela urobiť Bratislavu a jej architektúru lepšou. Ustrednou ideou pomníka je premostenie, čo

súvisí so Štefanovou tvorbou, ale aj filozofiou jeho života, kde vytváral mosty porozumenia medzi ľuďmi. Motív s dvomi pylónmi a tympanónom symbolizuje architektúru.

Autor: Milan Lukáč
Materiál: bronz
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Prof. Ing. arch. **Štefan Šlachta**, PhD. bol slovenský architekt, bývalý hlavný architekt mesta Bratislava. Narodil sa v Ružomberku. Študoval na Fakulte architektúry SVŠT v Bratislave, u profesora Karfika, ktorú v r.1962 absolvoval. Na tejto škole potom pôsobil ako odborný asistent profesora Karfika až do roku 1975, kedy sa jeho novým pôsobiskom stal Štátny ústav pre projektovanie dopravných stavieb v Bratislave, kde zastával funkciu hlavného architekta do roku 1987. Okrem profesora Karfika spolupracoval aj s architektom Lackom a Bellušom, čoraz viac sa začal zaoberať ako historiografickou, tak aj publicistickou oblasťou. Aj preto sa roku 1987 stal preňho dobrým pôsobiskom Štátny ústav pamiatkovej starostlivosti. Tu v archívoch začal objavovať osobnosti a diela medzivojnovnej a modernej architektúry.

V roku 1990 začal pracovať opäť na škole, jeho pôsobiskom sa stala VŠVU v Bratislave a roku 1990 sa Štefan Šlachta stal spoluzakladateľom a zároveň prezidentom Spolku architektov Slovenska. Bez jeho iniciatívy by nevznikla ani Slovenská komora architektov, ktorá sa od Spolku architektov odčlenila v roku 1992. V rokoch 1991 až 1993 zastával funkciu prorektora pre rozvoj a vedu na VŠVU. Po inaugurácii na profesora na VŠVU bol v rokoch 1994 – 2000 rektorom VŠVU v Bratislave.

V rokoch 1998 – 2002, čiže jedno volebné obdobie, pôsobil ako poslanec Národnej rady SR. Od apríla 2006 bol hlavným architektom Hlavného mesta SR Bratislavy. Za jeho mimoriadne zásluhy o pozdvihnutie slovenskej architektúry v oblasti výskumu, dokumentačných a biografických prác a za jeho významnú pedagogickú činnosť obdržal za rok 2004 od prezídia SAS Cenu Emila Belluša. Dvanásť rokov teda pracoval ako praktický architekt, predtým trinásť rokov ako pedagóg na vysokej škole a posledné desiatky rokov sa predovšetkým venoval histórii slovenskej architektúry 20. storočia.

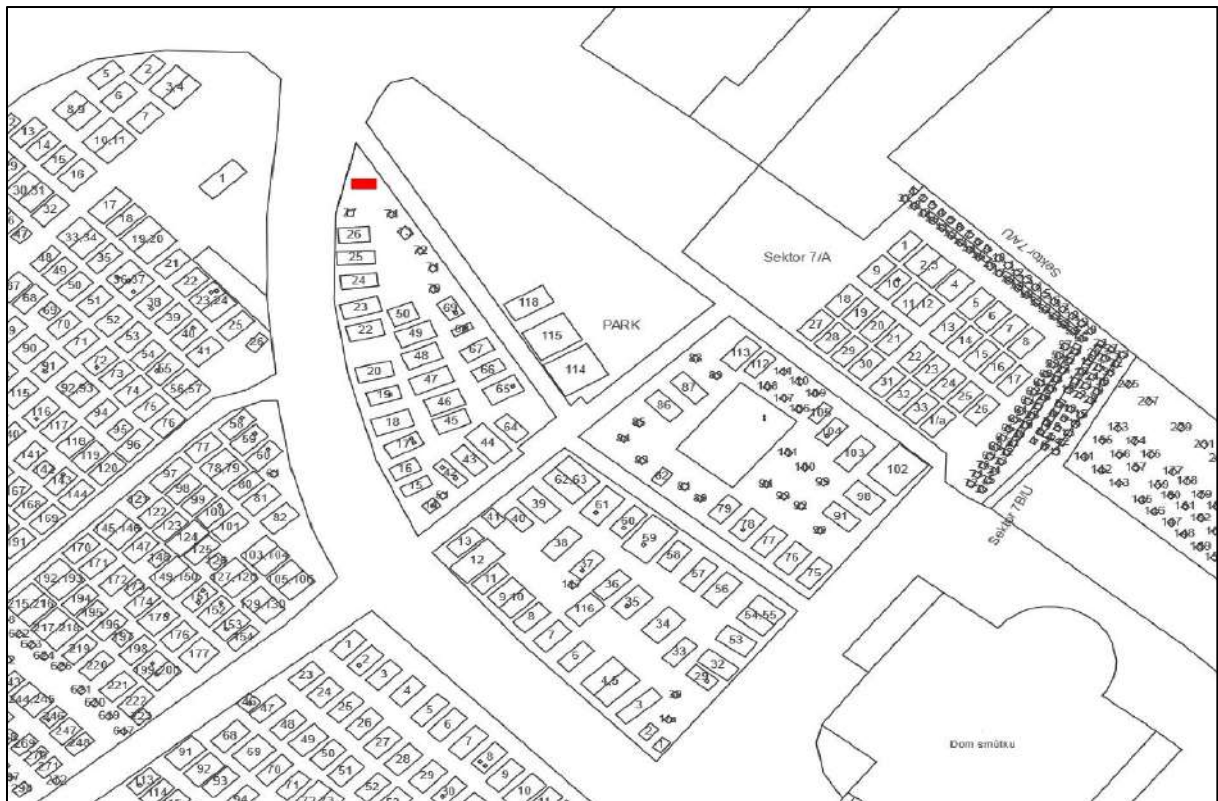
Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- https://sk.wikipedia.org/wiki/%C5%A0tefan_%C5%A0lachta
- <https://www.archinfo.sk/diskusie/pomnik-stafanovi-slachtovi-na-cintorine-v-slavicom-udoli.html>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor PARK./hrob č.22

Meno zosnulého: **Aladár Móži (1923-1984)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobník z čiernej švédskej žuly, je v tvare dosky, ktorá je na jednej strane zbrúsená do tvaru huslí – je to odkaz na legendárneho slovenského huslistu. Na strane dopĺňa náhrobník kovová ruža. Náhrobník realizovala kamenárska dielňa Mramor Csoglei s r.o.

Autor: -
Materiál: kameň
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Aladár Móži bol zaslúžilý umelec, husľový virtuóz, hudobný skladateľ, pedagóg, spoluzakladateľ Bratislavského kvarteta, vedúci Bratislavského komorného orchestra.

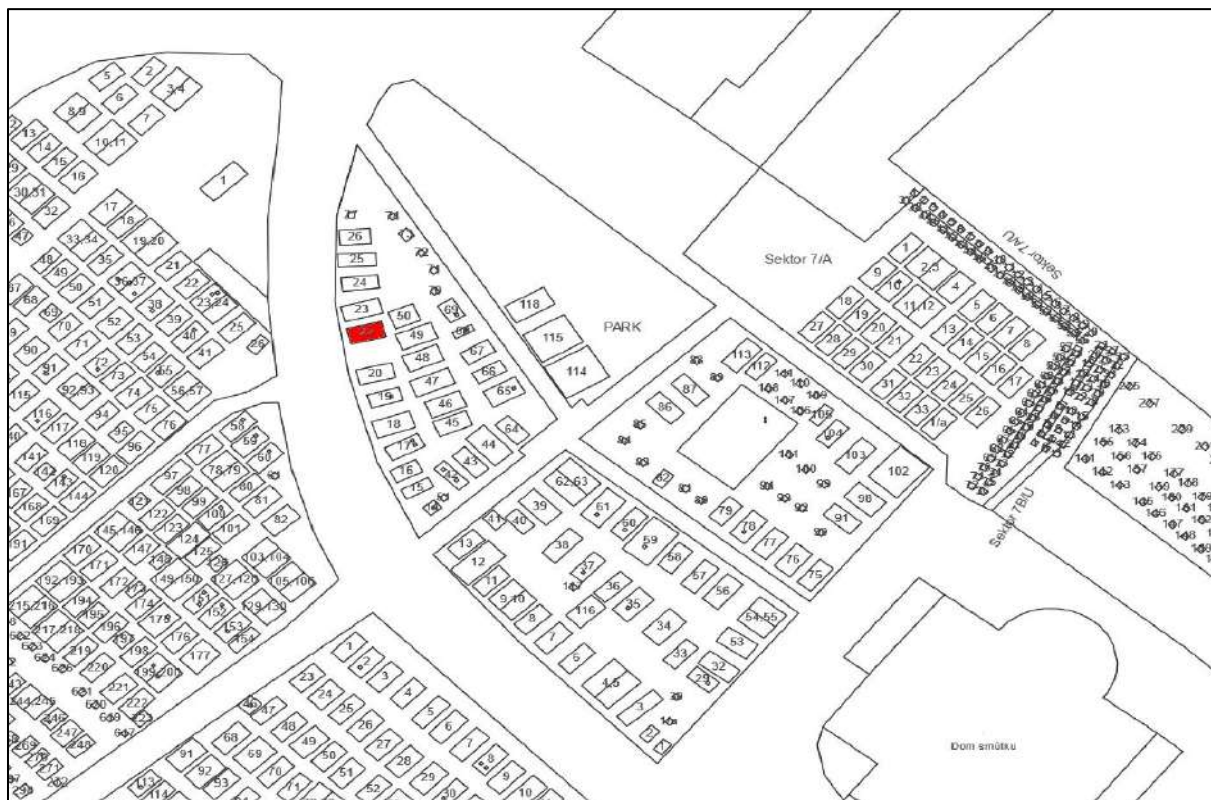
Literatúra a pramene:

- https://cs.wikipedia.org/wiki/Alad%C3%A1r_M%C3%B3%C5%BEi
- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

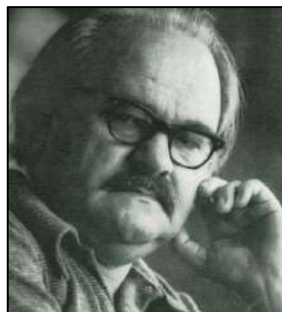
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: Cintorín Slávičie údolie
Umiestnenie: sektor 7/A/hrob č.26

Meno zosnulého: **Ferdinand Hložník (1921-2006)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Šlabikár s ilustráciami Ferdinanda Hložníka

Popis:

Krásny náhrobok predstavuje maliarsky stojan (slúži ako nápisová doska) so zloženým plátnom – symbol dokončeného umelcovho diela.

Autor:

-

Materiál:

kameň

Jazyk:

slovenský

Stav:

dobrý

Osobnosť:

Ferdinand Hložník bol slovenský maliar, brat národného umelca Vincenta Hložníka. Narodil 18. novembra 1921 vo Svederníku. Študoval na Slovenskej vysokej škole technickej v Bratislave, oddelenie kreslenia a maľovania u profesorov J. Mudrocha, G. Mallého, D. Millyho a M. Schurmanna.

Počas svojho tvorivého obdobia ilustroval viac ako päťdesiat knižných titulov, medzi nimi aj učebnice. Jeho tvorba je postavená na dramaticko-expresívnej kresbovej skratke, zveličení a deformácii, doplnenej bravúrnou koloristikou kontrastných farieb. Inšpirácie nachádzal v kubizme a neskôr, v 50-tych rokoch experimentoval s formou, ktorá sa neskôr vykryštalizovala na formu abstrahujúcu tvar, kladúcu dôraz na štruktúru a farebnosť maľby. Expresívna štylizácia predmetov, farebné usporiadanie plôch, ktoré akoby naviazali dej obrazu do sureálnej polohy sú pre detského diváka prítlačivé dodnes. Jeho ilustrácie plnili funkciu interpretačnú v kontexte s textom knihy, ale aj funkciu výtvarno-dekoratívnu. Pri tvorbe využíval rôzne výtvarné techniky – maliarske aj grafické. Okrem ilustrácie sa venoval aj voľnej maliarskej tvorbe.

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <https://www.galleryslovakia.sk/ferdinand-hloznik>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor 7/A./hrob č.1/a**

Meno zosnulého: **Dušan Kuzma (1927-2008)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Múzeum SNP v banskej Bystrici

Popis:

Náhrobok z kameňa v sebe nesie inšpiráciu najznámejšou stavbou Dušana Kuzmu, ktorou je budova Múzea SNP v Banskej Bystrici. Náhrobná doska je v hornej tretine zlomená a zošíkmená, nadväzuje na plochý podstavec. Cez podstavec a dosku prebieha línia kríža. Zvislé rameno kríža je akcentované kamenným, riečnym balvanom, predeleným na polovicu.

Autor: -
Materiál: kameň
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

prof. Ing. arch. **Dušan Kuzma** bol slovenský architekt, pedagóg, zaslúžilý umelec.

Architektúru začal študovať na FA SVŠT v Bratislave kde bol postupne pod pedagogickým dohľadom E. Kramára, E. Belluša a V. Karfika. Vysokoškolské štúdium úspešne ukončil v roku 1952. Ďalšie dva roky pôsobil na FA SVŠT ako asistent prof. Emila Belluša. V rokoch 1954-1960 pracoval v štátnej správe ako vedúci odboru architektúry a výstavby. Od roku 1960 bol vedúci katedry architektúry na VŠVU v Bratislave ktorú aj sám založil. Počas svojej tvorby a pedagogickej kariéry na VŠVU programovo sledoval spojenie architektúry s výtvarným umením. Najvýraznejšie sa jeho vzťah ku skulpturálnym formám a túžba po expresívnejšej reči architektúry prejavili práve na jeho najvýznamnejšom diele, na Pamätníku SNP v Banskej Bystrici. Toto jedinečné brutalistické dielo vytvoril spolu so sochárom Jozefom Jankovičom.

Okrem Jankoviča spolupracoval s Antonom Cimmermannom, s Jánom Kulichom a mnohými ďalšími architektmi a umelcami. Patrí k slovenským architektom, ktorí sa významne pričínili k formovaniu kvalitnej slovenskej architektúry predovšetkým v období socializmu.

1954: Náhrobok Jána Levoslava Bellu, Bratislava, (s L.Majerským)

1953 - 1956: Výskumný úrad zväračský, Bratislava

1957: Náhrobok Ferdiša Kostku, Stupava

1957: Pomník Andreja Sládkoviča, Krupina, (so F. Štefunkom)

1963: Konzervatórium, Bratislava, (s A.Cimmermannom), súťaž – 1.cena

1967: Náhrobok Frica Kafendu, Bratislava (spolu s L.Korkošom)

1964 - 1969: Pamätník SNP v Banskej Bystrici, (s J.Jankovičom)

1973 - 1974: Pamätník SNP, Bratislava, (s J. Kulichom)

1962 - 1975: Nová budova Matice slovenskej, Martin, (s A. Cimmermannom)

Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <http://www.osobnosti.sk/index.php?os=zivotopis&ID=59677>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Karlova Ves
Adresa: ul. Staré grunty 47
Cintorín: **Cintorín Slávičie údolie**
Umiestnenie: **sektor 1./hrob č.1**

Meno zosnulého: **Alexander Dubček (1921-1992)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob umelecko – remeselne hodnotný, hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ KV.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobok prvého muža pražskej jari Alexandra Dubčeka je vyhotovený z červeného granitu. Hrobové miesto je prikryté kamennou platňou, ktorá je v hornej časti mierne zošikmená. Táto plocha je využitá na umiestnenie citátu, ktorý povedal Alexander Dubček v r.1968:

„Nezahynie národ, v ktorom sa každý dokáže riadiť tak svojim rozumom ako aj svojim svedomím.“

Samotný náhrobník je riešený asymetricky – ide o kompozíciu viacerých kamenných platní, pričom tá, ktorá je najväčšia slúži aj ako nápisová doska, jej súčasťou je aj portrétna busta zomrelého. Bustu vyhotovili akad. sochár **Teodor Baník**, blízky priateľ A. Dubčeka. Bustu vytvoril počas oslavy Dubčekovej šesťdesiatky v roku 1981. Tajne mu bustu odliat do bronzu

istý pán na Morave. Jeden odliatok sa nachádza aj v Bologni -- v sade starobylej univerzity, kam pozvali Dubčeka v roku 1988 a udelili mu čestný doktorát.

Alexander Dubček je na nej zobrazený tak ako si ho všetci pamätajú a aký aj naozaj bol – rozhodný, zásadový, ale aj hlboko ľudský človek.

Autor: Teodor Baník

Materiál: kameň, bronz

Jazyk: slovenský

Stav: dobrý

Osobnosť:

Alexander Dubček bol slovenský politik, hlavný predstaviteľ Pražskej jari v r.1968.

Narodil sa v Uhrovci, v rokoch 1925 - 1938 žil s rodičmi v Sovietskom zväze. Po návrate do Československa pracoval v Dubnici nad Váhom, počas Slovenského národného povstania bol zranený. Od roku 1949 bol politickým pracovníkom KSS. V rokoch 1963 - 1969 bol prvým tajomníkom ÚV KSS, v januári 1968 sa stal prvým tajomníkom ÚV KSČ. Stál na čele obrodného procesu a úsilia o socializmus s ľudskou tvárou. Po invázii vojsk Varšavskej zmluvy postupne ho zbavovali politických aj štátnych funkcií a v roku 1970 bol vylúčený z KSČ. V období normalizácie pracoval ako mechanizátor Západoslovenských štátnych lesov. V roku 1985 odišiel do dôchodku.

Do roku 1989 žil pod neustálou kontrolou a dohľadom ŠTB.

V novembri 1989 sa vrátil do politického života. Za VPN sa stal predsedom Federálneho zhromaždenia ČSFR. V marci 1992 prešiel do Sociálno-demokratickej strany so snahou oživiť ľavicové hodnoty sociálnej demokracie a pomôcť tejto strane dostať sa do Socialistickej internacionály. Za svoje postoje a snahu o obrodu spoločnosti sa stal nositeľom viacerých významných medzinárodných ocenení. 1. septembra 1992 utrpel pri autohavárii ťažké zranenia, ktorým 7. novembra podľahol.

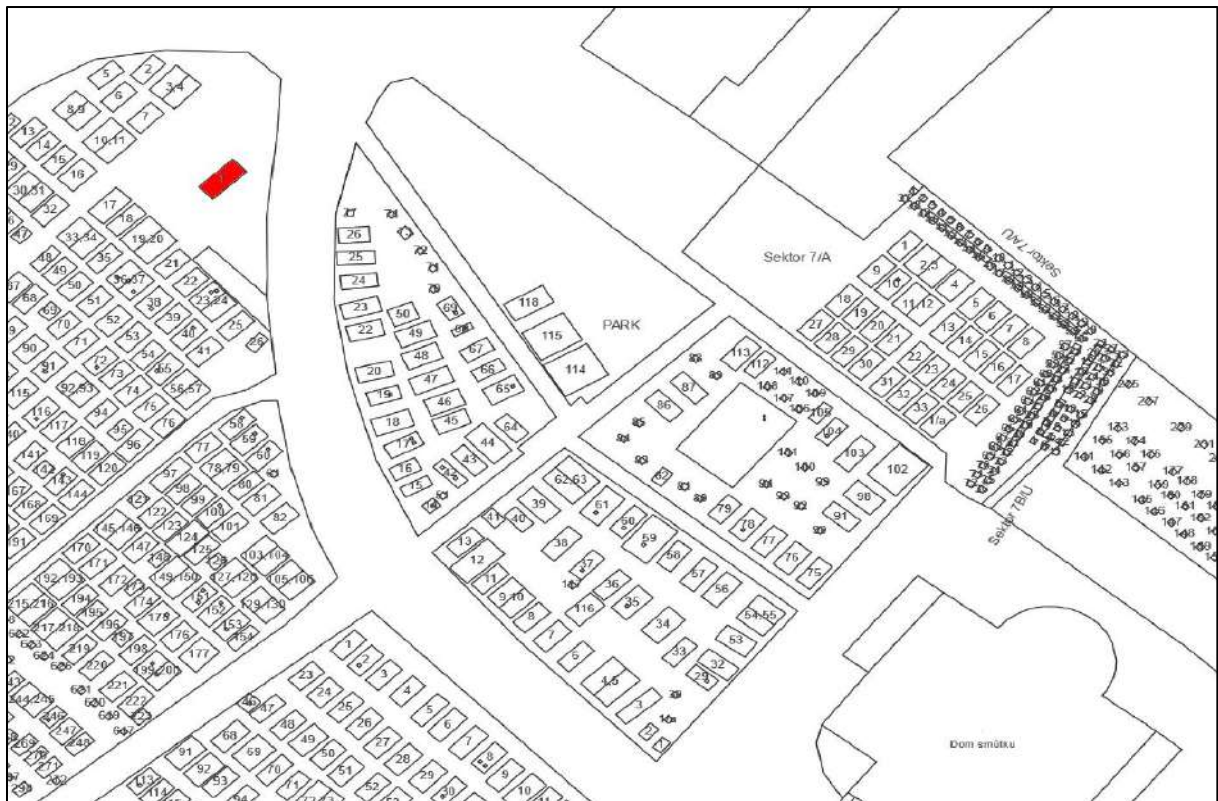
Literatúra a pramene:

- Cintorín Slávičie údolie – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <http://www.civil.gov.sk/archiv/casopis/2000/2426WAZM.htm>

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

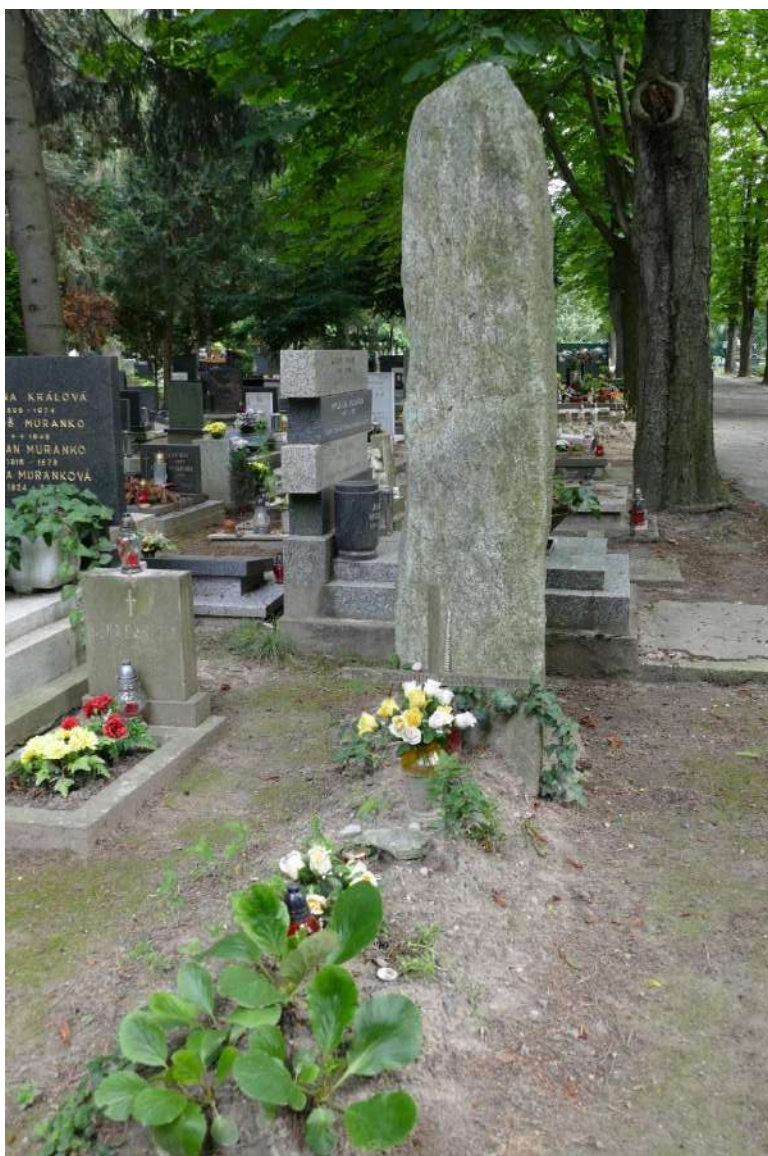
Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Ružinov
Adresa: Trnavská cesta
Cintorín: **Martinský cintorín**
Umiestnenie: **sektor XXIV./hrob č.63**

Meno zosnulého: **Dominik Tatarka (1913-1989)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ Ružinov.: nie je evidovaný

Popis:

Náhrobník významného slovenského spisovateľa je prostý a jednoduchý. Tvorí ho kus prírodnej neopracovanej tatranskej žuly ,vztyčený do tvaru obelisku. Pred obeliskom je drevený kríž s menom nebohého.

Autor: -
Materiál: kameň
Jazyk: slovenský
Stav: dobrý

Osobnosť:

Dominik Tatarka (14.3.1913 – 10.5.1989) bol významný slovenský spisovateľ so silnou kresťanskou orientáciou.

Bol nepohodlný komunistickému režimu, preto roky nemohol publikovať a pohyboval sa len v rámci slovenského disentu. Prvá knižná práca bola zbierka noviel: „V úzkosti hľadania“(1942), ďalej novela „Panna zázračnica“ (1944) – je to prozaický pandant slovenského nadrealizmu. Ďalej napísal dva romány „Farská republika“ a „Prvý a druhý úder“, novelu „Prútené kreslá“(1963) a satirický pamflet „Démon súhlasu“(1963) – je to jeho osobná i politická výpoveď- postoj intelektuála k dejinným i kultúrnym skutočnostiam 50- tých rokov 20.storočia.V r. 1996 mu bol prepožičaný prezidentom SR. Rad Ľudovíta Štúra I. triedy, in memoriam,

Literatúra a pramene:

- Martinský cintorín – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- https://sk.wikipedia.org/wiki/Dominik_Tatarka

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Záhorská Bystrica
Adresa: ul. Pri krematóriu
Cintorín: **Krematórium**
Umiestnenie: **sektor I./rad D/116**

Meno zosnulého: **Andrej Bagar (1900-1966)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník – urnové miesto
Charakteristika: hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ ZB.: nie je evidovaný
pomník Andreja Bagara z r.1986 v Dúbravke (autor: F.Bollo)

Popis:

Jednoduchá kamenná doska s textom: „*Národný umelec Andrej Bagar , 29.10.1900 – 31.7.1966, zaslúžilý člen KSC, člen činohry SND, profesor VŠMU, predseda ZSDU*“

Osobnosť:

Andrej BAGAR (* 29. 10. 1900 Trenčianske Teplice, + 31. 7. 1966 Bratislava) bol to slovenský herec, režisér a pedagóg .

Od roku 1927 je hercom a režisérom SND v Bratislave. Účinkuje nielen v činohre, ale i v opere a baletе. V jeho smerovaní k realistickému herectvu ho utvrdzuje stretnutie s ruským divadlom pri zájazde čs. divadelníkov do Moskvy v roku 1934. V dobe povstania sa stáva zakladateľom a vedúcim zájazdového Frontového divadla v Banskej Bystrici. Po oslobodení bol do roku 1951 umeleckým riaditeľom SND. Od roku 1950 až do svojej smrti bol tiež pedagógom a tiež rektorom VŠMU.

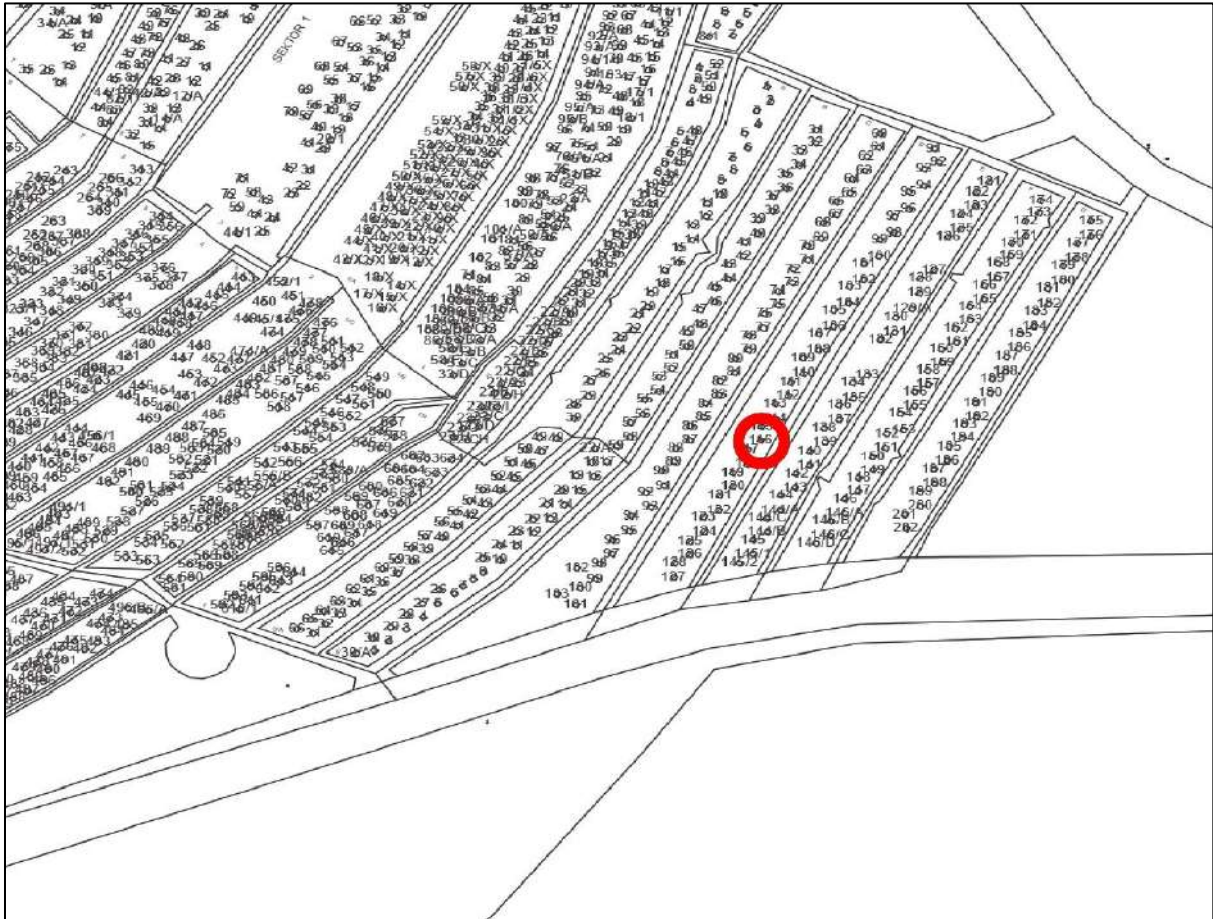
Literatúra a pramene:

- Krematórium – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- https://sk.wikipedia.org/wiki/Andrej_Bagar
- Evidenčný list DUB II/4 v Evidencii pamätníkov, pomníkov, výtvarných diel na území hlavného mesta SR Bratislavy (autor: PhDr. Jana Hamšíková, MÚOP,2012)

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

Evidenčný list pamätihodnosti mesta Bratislavy

BA - XI - 0.0

Mesto: Bratislava
Mestská časť: Bratislava-Záhorská Bystrica
Adresa: ul. Pri krematóriu
Cintorín: **Krematórium**
Umiestnenie: **sektor I./rad D/hrob č.117**

Meno zosnulého: **Alfonz Torma (1934-2013)**

Názov pamätihodnosti: náhrobník
Charakteristika: hrob pamätný
Typ pamätihodnosti: kategória 1A – hmotná nehnuteľná
Číslo v zozname pamätihodností MČ ZB.: nie je evidovaný

Popis:

Jednoduchá kamenná platňa z červenej žuly. Text: „Záhradný architekt Ing Alfonz Torma 1934 – 2013“

Osobnosť:

Ing. **Alfonz Torma** bol významný slovenský záhradný architekt.

Patril k povojnovej generácii československých záhradných architektov, ktorí študovali túto špecializáciu v Lednici na Morave. Celý svoj profesionálny život strávil v Bratislave, kde pracoval v komunálnom podniku ZARES. V priebehu desaťročí sa zúčastnil, autorsky podpísal, pri obnove zásadných bratislavských parkov : Sadu Janka Kráľa, Medickej záhrady ako aj záhrady pri Grasalkovičovom paláci. Osoba záhradného architekta A. Tormu, jeho teoretické aj praktické vedomosti, cit pre priestor, harmóniu, kompozíciu, ako aj vedomosti

o rastlinnom materiáli, bola zásadná pri rekonštrukciách týchto historických areálov. Torma rád spolupracoval so sochármi, ktorých aktívne zapájal do tvorby týchto priestorov.

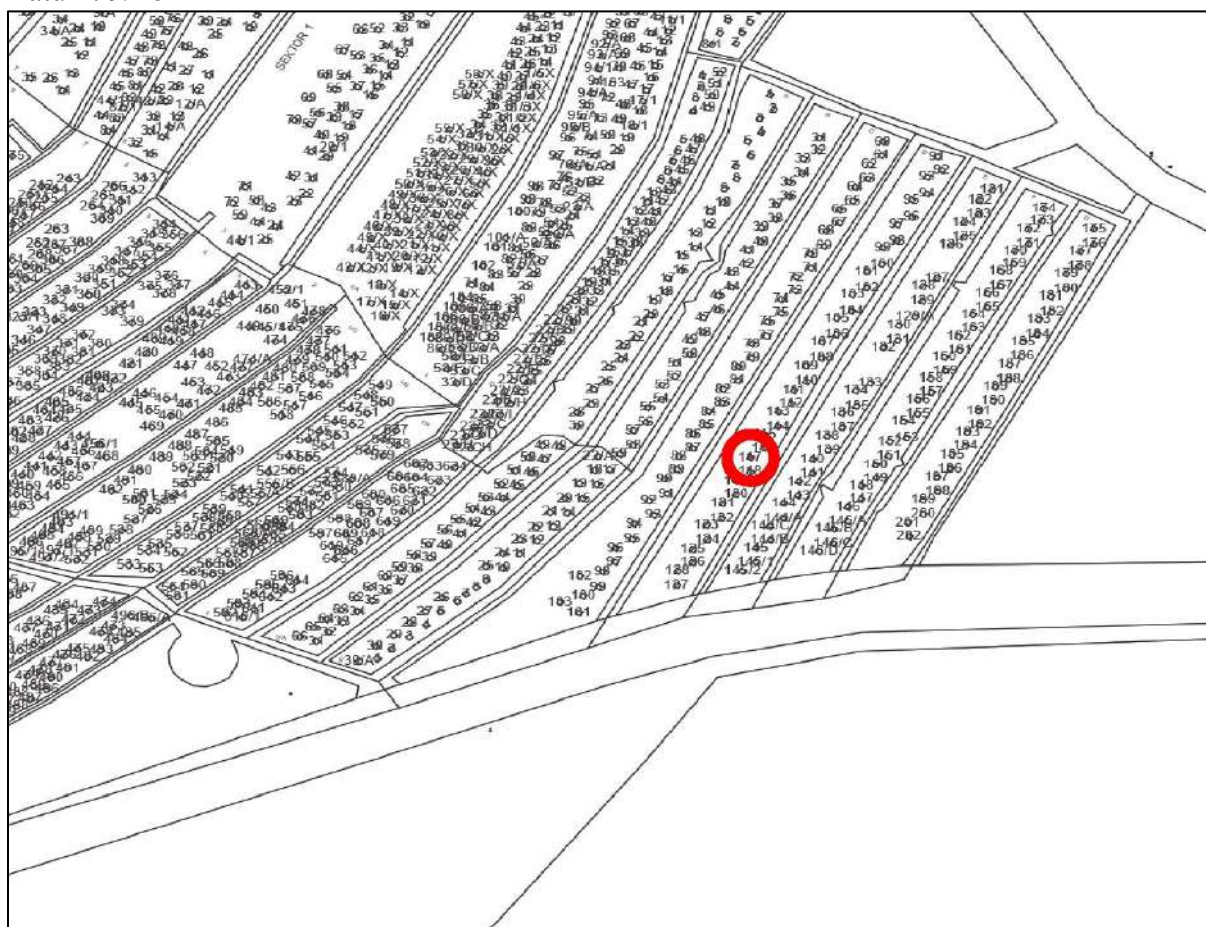
Literatúra a pramene:

- Krematórium – účelová mapa cintorína (vyhotovil TOPSET Stupava pre Marianum v r.1996, mierka 1:300). Posledná aktualizácia mapy: 09.01.2017 (aktualizáciu vykonal správca cintorína IS)
- <https://www.archinfo.sk/kalendarium/alfonz-torma-vtedy-a-dnes.html>
- https://alfa.stuba.sk/wp-content/uploads/2021/02/03_2015_Marcinkova.pdf
- Marcinková, D.: Obnova historickej zelene na Slovensku. Alfonz Torma a jeho prínos v obnove objektov historickej zelene v druhej polovici 20 storočia. ALFA 03/2015

Spracoval: PhDr. Jana Hamšíková MÚOP

Autor fotodokumentácie: PhDr. Jana Hamšíková

Dátum: 9/2024

**Výpis z rokovania Komisie pre kultúru, médiá a ochranu kultúrneho dedičstva
MsZ zo dňa 06.11.2024**

K bodu 2

Aktualizácia Celomestského zoznamu pamätihodností Bratislavy

Komisia pre kultúru, médiá a ochranu kultúrneho dedičstva MsZ po prerokovaní prijala nasledovné stanovisko:

Uznesenie:

Komisia pre kultúru, médiá a ochranu kultúrneho dedičstva MsZ odporúča predkladateľovi materiál vybrať z predloženého zoznamu pamätný hrob s náhrobkom Ľuda Ondrejova.

Hlasovanie:

Prítomní: 7 Za:7 Proti: 0 Zdržal sa: 0

Stanovisko:

Komisia pre kultúru, médiá a ochranu kultúrneho dedičstva MsZ odporúča mestskému zastupiteľstvu schváliť predloženú Aktualizáciu Celomestského zoznamu pamätihodností Bratislavy po zapracovaní odporúčania komisie na vyňatie z návrhu Zoznamu pamätihodností hrobu Ľuda Ondrejova s náhrobkom.

Hlasovanie:

Prítomní: 7 Za:7 Proti: 0 Zdržal sa: 0

Za správnosť opisu:

Mgr. Katarína Lukyová, v. r.
tajomníčka komisie

Ing. arch. Lucia Štasselová, v. r.
predsedníčka komisie